ΕΤΟΣ Η' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 18 ΜΑΪΟΥ 1913 ΑΡΙΘ. 373

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἔτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 5
Ἔτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμμὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α' -- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

Τὰ δύο ταῦτα ὀνόματα χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων ὑπὸ μακροτάτου χρονικοῦ διαστήματος δέκα καὶ ἓξ ὅλων αἰώνων, συνδέει ὅμως ταῦτα στενώτατα ἡ ἀδιάλειπτος ἱστορία μιᾶς μεγάλης, ἐνδόξου καὶ ἀθανάτου φυλῆς, τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἥτις προώρισται ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας ὅπως ἀθλῇ τοὺς δυσχερεστάτους καὶ εὐγενεστάτους ἄθλους ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τῆς ἀϊδίου δόξης καὶ τῆς ἀθανασίας προικίζουσα τοὺς ἡγουμένους αὐτῆς.

Ἐν τῇ ἐσχάτῃ παρακμῇ καὶ καταπτώσει τῆς ρωμαϊκῆς κοσμοκρατίας ἐπεφάνη εἰς στρατηλάτης φέρων ἐκ μητρὸς αἷμα ἑλληνικὸν εἰς τὰς φλέβας του καὶ ἐν τῇ κορδίᾳ του τὴν εὐγένειαν τῆς μεγάλης φυλῆς, δι' ἧς ἠδυνήθη νὰ αἰσθανθῇ τῆς ὑπερκοσμίου διδασκαλίας τοῦ Θεανθρώπου τὴν εὐεργετικὴν ἐπὶ τὸν κόσμον ἐπίδρασιν καὶ κατανοήσῃ τὴν μεγάλην καὶ ἀκαταγώνιστον ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν δύναμιν τοῦ πολιτικῶς μὲν νεκροφανοῦς πνευματικῶς δὲ ἀείποτε ζῶντος καὶ σπαργῶντος Ἑλληνισμοῦ.

Ἐν τῇ μεγάλῃ καὶ φωτεινῇ διανοίᾳ του ἠσπάσθη τὴν ἀπὸ τῶν Ἱεροσολύμων κεκηρυγμένην ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ παλαιοῦ καὶ ταρρέοντος κόσμου, ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τοῦ ὁποίου ἐπέζησε μόνον τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, καὶ τοὺς Χριστιανικοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον λεγεῶνάς του ὡδήγησε κατὰ τῆς κοσμοκρατείρας ἀλλὰ γεγηρακυίας Ρώμης, καμπτομένης ἤδη εἰς ἔδαφος ὑπὸ τὸ βάρος ἀπειραρίθμων καὶ βαρυτάτων ἁμαρτιῶν.

Ἐπέρχεται κατὰ τῆς εἰδωλολατρικῆς Ρώμης ὁ Κωνσταντῖνος προφέρων ἀντὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀετοῦ καινὸν καὶ παράδοξον διὰ τὸν τότε εἰδωλολατρικὸν κόσμον σύμβολον, ὅπερ ἐχορήγησεν εἰς αὐτὸν ὁ οὐρανός, τὸ πρῶτον χριστιανικὸν λάβαρον, ἐν ἑλληνίδι φωνῇ ἐπιτάσσον τῷ μεγάλῳ στρατηλάτῃ:

Ἐν τούτῳ Νίκα.

Ὡς ἡ ἁμαρτωλὴ Ἰεριχὼ κατεκρημνίσθη πρὸ τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης, καὶ ἡ ἁμαρτωλὴ Ρώμη, ἡ κατείδωλος καὶ τῶν θείων πάντων ἐμπαίκτρια, ἔκλινε τὸ γόνυ πρὸ τοῦ καινοῦ λαβάρου καὶ παρέδωκε τὰ σκῆπτρα εἰς τὸν ἀκαταμάχητον νικητήν.

Τὸ Ρωμαϊκὸν περιβάλλον ἦτο ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ νέον πνεῦμα, πρὸς τὰ καινὰ καὶ αἰώνια δόγματα, πρὸς τὴν ὑψίστην ἠθικὴν τοῦ εὐαγγελίου, ἣν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν πρῶτον ἠσθάνθη καὶ ἐθεράπευσε τὸ Ἑλληνικόν, καὶ ὁ ἐξηλληνισμένος καὶ κατὰ μέγα μέρος ἤδη χριστιανικὸς κόσμος τῆς Ἀνατολῆς προσείλκυεν ἰσχυρῶς τὸν Κωνσταντῖνον, ὅστις κατέβαλε παρὰ τὴν Χαλκηδόνα τὴν τελευταίαν πολεμικὴν δύναμιν τοῦ παλαιοῦ εἰδωλολατρικοῦ κόσμου ὑπὸ τὸν Λικίνιον ἐν ὀνόματι τοῦ ἀληθινοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ, καὶ οὕτως ἔθηκε τὰ θεμέλια εὐρέα καὶ στερεὰ τοῦ νέου ἠθικοῦ καὶ πολιτικοῦ κόσμου.

Ἀντὶ τῆς παλαιᾶς παρὰ τὸν Τίβεριν ἐγείρεται ἡ Νέα Ρώμη παρὰ τὸν Βόσπορον γλυκεῖα καὶ ἥμερος κοσμοκράτειρα, ἀντὶ ευρανν[illegible]δος γνησία Βασίλισσα, ἀντὶ Δεσποίνης Μήτηρ, ἧς τὸν πρῶτον μονάρχην δὲν ἐθήλασε λύκαινα, ὡς τὸν Ρωμύλον, ἀλλὰ μήτηρ Ἑλληνὶς ἀνευροῦσα καὶ ἀναλαβοῦσα τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου δι' οὗ ἐξυγίανε τὸν Βασιλικὸν οἶκον καὶ ἀνέδειξεν αὐτὸν στήριγμα ἀσάλευτον καὶ ἔρυμα ἀπόρθητον τῆς πρώτης χριστιανικῆς πρωτευούσης καὶ τῆς πρώτης χριστιανικῆς αὐτοκρατορίας.

Ἀπὸ τῆς Νέας Ρώμης διεχύνετο τὸ εὐαγγελικὸν φῶς ἀνὰ τὸν ἀρχαῖον κόσμον ἀνακαινίζον πάντα ἐν αὐτῷ, καὶ συνεπίκουρον ἔχον τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐπράϋνε τῶν ἠθῶν τὴν τραχύτητα, ἐξωράϊζε τόν τε κοινωνικὸν καὶ τὸν πολιτικὸν βίον, ἐξημέρωνε τὰ ἤθη καὶ ἐξηυγένιζε τὴν νομοθεσίαν.

Τὸ ὄργανον τοῦ ἀτιμωτικοῦ θανάτου, ὁ σταυρός, ἀπέβη τὸ κορυφαῖον κόσμημα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στέμματος καὶ τὸ ἐγκαλλώπισμα τῶν ἀγκτόρων, τῶν στρατοπέδων τὸ φυλακτήριον καὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου τὸ εὐσεβέστατον προσκύνημα.

Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Κυρίου ἡμῶν προσλαμβάνει μετὰ τῆς κοσμικῆς λαμπρότητος καὶ τὴν πνευματικὴν αἴγλην διὰ τῶν θεοπνεύστων μεγάλων ἐκκλησιαστικῶν Πατέρων, οἵτινες καθαγιάσαντες τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φιλολογίαν κατατρυγήσαντες εἰσεκόμισαν εἰς τὴν Χριστ. Ἐκκλησίαν ὅλον τὸν θυσαυρὸν τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλοφυΐας ἀναδείξαντες αὐτὴν θαυμαστὸν χωνευτήριον δύο πνευματικῶν κόσμων, ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ἑλληνοχριστιανικὸς πολιτισμός, ὁ πολιτισμὸς δηλ. τῆς χθές, ὁ πολιτισμὸς τῆς σήμερον, ὁ πολιτισμὸς τῆς αὔριον, ὁ πολιτισμὸς πάντων τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸ ἔκπαγλον κάλλος, εἰς τὸ δυσθεώρητον ὕψος καὶ εἰς τὸ πυρίλαμπρον μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ τούτου κόσμου ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ συνετέλεσεν εἴπερ τις καὶ ἄλλη κοὶ τὴν πνευματικὴν κληρονομίαν εἰσενεγκοῦσα καὶ μακροὺς καὶ αἱματηροὺς καὶ νικηφόρους πολέμους κατὰ παντοίων ἐχθρῶν πολεμήσασα.

Τοῦ κόσμου τούτου αἱ ἀθάνατοι ἀναμνήσεις ἐβαυκάλησαν τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν ἐν πάσαις ταῖς συμφοραῖς καὶ ἐν ταῖς ταλαιπωρίαις αὐτῆς καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναβιώσεως καὶ παλινορθώσεώς του ὑπέμεινε πάντα τὰ δεινὰ ἐγκαρτερήσασα ἀπὸ τῆς πίστεως αὐτῆς ἀντλοῦσα παρηγορίαν, ἐλπίδας, θάρρος καὶ τόλμην ἀκατανίκητον.

Τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς ταύτης πίστεως ἡ ἀνίκητος δύναμις ἐξέλαμψε κατά τινα σιγηλὴν ἐαρινὴν νύκτα ἐπὶ τῶν κλιτύων τῶν Ἀρουανίων πρὸ τῆς ἀσήμου Μονῆς τῆς Λαύρας ὅπου εἷς ἐμπνευσμένος ἱεροφάντης τῆς χριστιανικῆς καὶ ἑλληνικῆς πίστεως, ἀνεπέτασε τῆς ἐλευθερίας τὸ λάβαρον ἀπαγγέλλων τὸν φρικτὸν ἀλλ' ἱερώτατον ὅρκον

«Ἐλευθερία ἢ θάνατος!»

Τὸν ὅρκον τοῦτον ἐτήρησαν πιστῶς οἱ νέοι ἥρωες τοῦ ἀναγεννωμένου Ἑλληνικοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου· ἀπέθανον ἐν πολέμῳ οἱ ἡμίσεις ἵνα ζήσωσιν ἐλεύθεροι οἱ λοιποί, ἀλλ' ἵνα ζήσωσι μόνον ὅπως συνεχίσωσι τὸν μέγαν καὶ ἔνδοξον ἀγῶνα τῆς παλινορθώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ τὴν μεγάλην καὶ ἔνδοξον ἐντολὴν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἐλησμόνησαν αἱ ἐπιγενομέναι γενεαί.

Εἰς τὸν πρῶτον Ἕλληνα καὶ Χριστιανὸν πορφυρογέννητον Βασιλόπαιδα ἀπέδωκε τὸ ἔθνος τὸ μέγα, καὶ ἔνδοξον καὶ χαρακτηριστικὸν ὄνομα **Κωνσταντῖνος** *καὶ τὸν νέον ἡγεμονίδην ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἐγάλουχησε διὰ τῶν μαστῶν τῆς Ἀράχοβας καὶ συνύφαινε περὶ αὐτὸν τὰ μεγάλα ἐθνικὰ ὀνειρα καὶ ἐθέρμαινε καὶ ἐζωογόνει τοὺς ἀκομήτους ἐθνικοὺς αὐτῆς πόθους.*

Τὸ βασιλικὸν βρέφος ηὐξάνετο τρεφόμενον μετα τῶν αὐτῶν ἐλπίδων καὶ πόθων καὶ ὁ Βασιλόπαις ἀνδρωθείς, ἀνέλαβε τὸν μέγαν καὶ βαρὺν ἀγῶνα τῆς πραγματοποιήσεως αὐτῶν. Τὸ ἔθνος πρὸς τὸν εὔελπιν στρατηλάτην, πιστὸν εἰς τὰς παραδόσεις του καὶ ἀχώριστον ἀπὸ τῆς ἱστορίας του, ἐνεχείρησε τοῦ Κωνσταντίνου Α' τὸ λάβαρον ἐπαναλαμβάνον δια τοῦ Μητροπολίτου Ἀθηνῶν τὸ οὐράνιον παράγγελμα:

«Ἐν τούτῳ Νίκα»

καὶ ὁ νέος Κωνσταντῖνος ἐπὶ κεφαλῆς τῶν νέων ἡρωϊκῶν λεγεώνων τῆς χριστιανικῆς πίστεως ὑπερβαίνει τὰ Καμβούνια μετὰ τῆς νίκης φέρων τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς ὑποδούλους λαοὺς καὶ διανοίγων εὐρεῖς καὶ λαμπροὺς τοὺς νέους ἐθνικοὺς ὁρίζοντας. Ἡ Σημαία τοῦ Σταυροῦ φυγαδεύει καὶ διώκει παντοχοῦ τὴν ἡμισέληνον καὶ ἐπὶ τῶν παλαιῶν νέα καὶ ἀθάνατα ἐγείρει τρόπαια.

Οἱ ἐξισλαμισθέντες βυζαντινοὶ ναοὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀναβαπτίζονται, καὶ τῆς Ἐκκλησίας οἱ παιάνες καὶ οἱ θούριοι ἐξεγείρονται πάλιν καὶ ἠχοῦσιν ὑπὸ τοὺς θόλους αὐτῶν «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττον διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ὁ παιὰν οὗτος ἀπὸ τοῦ βάθους δεκαπέντε αἰώνων ἀφ' ἧς τὸ πρῶτον ἤχησε παρὰ τὸν φρικτὸν Γολγοθᾶ καὶ ἀντήχησε παρα τὸν Βόσπορον, ἀπετέλεσε τὸν θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν χρησμὸν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ὅστις, ἐκπληροῦται βαθμηδὸν ἀπὸ τῆς Λαύρας εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἀπὸ τῶν Ἰωαννίνων εἰς τὴν μέλλουσαν πρωτεύουσαν τῆς νέας Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ Κωνσταντῖνος ΙΒ' διὰ τῆς αἱμοσταγοῦς ρομφαίας τοῦ Κωνσταντίνου ΙΑ' διανοίγει τὸν δρόμον εἰς τὰς νέας Ἑλληνικὰς στρατιὰς καὶ σπεύδει νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν μεγάλην ἐθνικὴν καὶ ἱστορικὴν ἐντολήν:

«Πάλι μὲ χρόνια μὲ καιροὺς
πάλιν δικά μας θἄναι».

ΔΟΞΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΤΤΟΥΣ ΗΡΩΑΣ

Αἱ ἐπὶ τοῦ Παγγαίου καὶ παρὰ τὴν Νιγρίταν μάχαι τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων πρὸς τὰς Βουλγαρικὰς προφυλακὰς θὰ ἀποτελέσωσι τὸ προοίμιον μεγάλων καὶ ἐνδόξων ἀγώνων, οὓς θὰ κληθῇ πάντως σήμερον ἢ βραδύτερον νὰ διεξαγάγῃ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ πρὸς παλαιτέρους καὶ ἀγριωτέρους τῶν Τούρκων ἐχθρούς.

Οἱ Τοῦρκοι συντετριμμένοι ἀποχωροῦσιν ἤδη εἰς τὴν Ἀσίαν ἵνα ἀποθάνωσιν ἀδόξως ἐν τῇ φωλεᾷ ὅπου ἐγεννήθησαν, καὶ τὸ ὄνομά των θὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ἱστορίᾳ εἰς ἀνάμνησιν θλιβερὰν ὡς τοσούτων ἄλλων βαρβάρων καὶ ἀνημέρων ἐπιδρομέων κατακτητῶν.

Οἱ Βούλγαροι, πρεσβύτεροι καὶ ὠμότεροι τῶν Τούρκων ἀδελφοί, ἀπέθησαν αἱ μάστιγες καὶ αἱ ἀκρίδες τῆς Νοτιανατολικῆς Εὐρώπης, αἱ ὗαιναι καὶ οἱ λύκοι ἀνὰ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον καὶ ἐγεννήθησαν σκόλοπες τῇ σαρκὶ τῆς ἁμαρτησάσης Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἥτις ἐπέτρεψε τῆς ἀγρίας καὶ ὠμῆς ἀγέλης τὴν ἐγκατάστασιν μεταξὺ τοῦ Ἴστρου καὶ τοῦ Αἵμου.

Οἱ Βούλγαροι ἐπηλήθευσαν τὸ εὐαγγελικὸν ρῆμα:

«Μὴ δῶτε τὸ ἅγιον τοῖς κυσὶν μηδὲ βάλητε τοὺς μαργαρίτας ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, μήποτε καταπατήσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ποσὶν αὐτῶν, καὶ στραφέντες ῥήξωσιν ὑμᾶς». (Ματ. ζ'. 6-7).

Οἱ Ἕλληνες ἐκήρυξαν τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ μετέδωκαν τὸν χριστιανισμὸν εἰς φυλὴν ἀνεπίδεκτον ἡμερώσεως καὶ ἀνίκανον ὅπως ἐπωφεληθῇ τὰ εὐεργετήματα τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ τὸν χριστιανισμὸν μετεχειρίσθη αὕτη ὡς ἐμπόρευμα πρὸς συναλλαγὴν καὶ ὡς πρόφασιν πρὸς ἀγρίας καὶ ὠμὰς ἐπιδρομὰς καὶ δηώσεις κατὰ τῶν γειτόνων χριστιανικῶν καὶ πεπολιτισμένων λαῶν.

Ἐπλήρωσαν οἱ Βούλγαροι τὴν Ἑλλην. Χερσόνησον ἐπὶ αἰῶνας, ὡς χριστιανοὶ (!) σφαγῆς, ἁρπαγῆς ἐρημώσεως καὶ καταστροφῆς ὡς ἐπιδραμόντα ὠμοφάγα καὶ αἱμοβόρα θηρία.

Τὴν ὁρμὴν τῶν θηρίων τούτων καὶ τὴν ἀπληστίαν ἀνέκοψεν ἡ δίστομος ρομφαία τοῦ Βασιλείου Βουλγαροκτόνου καὶ οἱ ἐπιζήσαντες μόνον ὡς δοῦλοι καὶ ὑποτελεῖς παρέτειναν τὸν ἄθλιον βίον αὐτῶν.

Ὑπὸ ξένων ὅπλων, διὰ ξένου αἵματος καὶ ὑπὸ ξένης δυνάμεως ἀπελευθερωθέντες ἀνέλαβον τὰ παλαιὰ ἄγρια ἔνστικτα καὶ ἀπειλοῦσιν αὖθις τοὺς χριστιανικοὺς καὶ πεπολιτισμένους λαοὺς τῆς Ἑλλην. Χερσονήσου διὰ νέων ἁρπαγῶν, διὰ νέων ὠμοτήτων.

Ἡ ἱστορία φαίνεται ἀντιγράφουσα καὶ ἐν τούτῳ ἑαυτὴν, καὶ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἡ θεία Πρόνοια ἐπεφύλαξε τὸν εὐγενῆ καὶ τίμιον κλῆρον ὅπως ὑπὸ νέον ἡγεμόνα Βουλγαροκτόνου καταδαμάσῃ τὰς βουλγαρικὰς ὁρδὰς καὶ καταστήσῃ ἀνικάνους πρὸς νέας ὠμότητας καὶ καταστροφάς.

Τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς ἀγωνισαμένους ἡρωϊκῶς καὶ πεσόντας ἐνδόξως ἐπὶ τοῦ Παγγαίου καὶ παρὰ τὴν Νιγρίταν, οἵτινες διττοὶ ἀνεδείχθησαν ἥρωες καὶ ἔνδοξοι πρόδρομοι μεγάλων ἀγώνων κατὰ τῶν ὑπολειπομένων ἐχθρῶν τῆς φυλῆς ἡμῶν καὶ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ.

Μετὰ τοὺς Τούρκους οἱ Βούλγαροι ἔστωσαν οἱ ἐχθροί, ἀπὸ τῶν ὁποίων ὁ Ἑλληνισμὸς ὀφείλει νὰ καθάρῃ τὴν Ἑλληνικωτάτην Μακεδονίαν καὶ Θράκην περιορίζων πέρα τοῦ Αἵμου ἐν τῷ κλωβῷ αὐτῆς τὴν ἀνήμερον καὶ ὠμὴν φυλήν.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΠΡΟΣΕΧΗ. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΛΥΣΙΣ

Ὁ Λονδίνειος «Χρόνος» δημοσιεύων τὴν κάτωθι ἀνταπόκρισιν ἐν τῷ ἑβδομαδιαίῳ φύλλῳ τῆς 3)16 Μαΐου προοιμιάζεται οὕτω: Ἡ θέσις τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας συζητεῖται ἐν ἐπιστολῇ πρὸς τὸν «Χρόνον» παρὰ προσώπου ἐξαιρέτως καλῶς πληροφορημένου ὅστις ὑπογράφεται «Βεκήλ». Ἔχει δὲ ἡ ἐπιστολὴ οὕτως:

«Ἡ ἀπάντησις τῶν Συμμάχων καὶ ὁ διορισμὸς τῶν πληρεξουσίων διὰ τὴν νέαν Συνδιάσκεψιν κηρύττουσι τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου καὶ τὴν Εὐρώπην ἀντιμετωπίζουσι τὰ προβλήματα τῆς εἰρήνης.

Τοῦθ' ὅπερ πρέπει νὰ ἐνδιαφέρῃ τὰ μάλιστα τὰς Δυνάμεις καὶ τὸν Βρεττανικὸν λαὸν εἶνε ὅτι δὲν πρέπει ἡ παῦσις τῶν ἐχθροπραξιῶν νὰ γένηται ἡ ἀρχὴ νέων σκευωριῶν καὶ ἀδημονίας.

Ὑπάρχουσι δύο κεχωρισμένα. (Ι). Τὰ μεγεθυνθέντα Βαλκανικὰ Κράτη ἐν τῇ ἀρχικῇ πτωχείᾳ των καὶ τῇ ἐξαντλήσει δύνανται νὰ τεινωσιν ὅπως γένωνται πελάται μεγαλειτέρων Δυνάμεων.

(ΙΙ) Τὸ Ὀθωμ. Κράτος ἐν Ἀσίᾳ δύναται νὰ γονατίσῃ ὑπὸ τοῦ πλήγματος μετὰ τὴν ὀπώλειαν τοιούτου γοήτρου, τοσούτων ἀνδρῶν καὶ τοσούτου ἐδάφους.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρώτην αἰτίαν τῆς ἀδημονίας δὲν ριψοκινδυνεύω περισσότερον ἢ τὴν βραχεῖαν ὑπόμνησιν, θἴγων ὅμως τὴν δευτέραν τολμῶ νὰ ποιήσωμαί τινας εἰσηγήσεις. Ἡ Τουρκία ἐν Ἀσίᾳ κέκτηται στοιχεῖα ᾳνοχῆς, ἀλλ' ὑπάρχουσιν ἐν τούτῳ ἄλλα, ἅτινα, μὴ λογισθέντα, θὰ ἐπενέγκωσι ταχέως τὴν διάλυσιν αὐτῆς. Ἡ ὀπισθοχώρησις τῆς Τουρκίας εἰς Ἀσίαν θὰ εἶχεν ὡς συνέπειαν πλήρη ἀλλοίωσιν ἰσοζυγίου τῆς δυνάμεως ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀσίᾳ, καὶ θὰ παραγάγῃ κατάστασιν τόρῳ τεχνητὴν, ὥστε νὰ γένηται ἐλεθρία εἰς τὴν διηνεκῆ ἡσυχίαν τοῦ κόσμου, ἂν μὴ ἀγάγῃ εἰς τὴν ἄμεσον διάρρηξιν τῆς εἰρήνης.

Ὅπως ἡ καταστροφὴ αὕτη ἀποτραπῇ, εἶνε ὑπόθεσις γενικοῦ ἐνδιαφέροντος, δὲν δύναται ὅμως νὰ ἀποσοβηθῇ διὰ καλῶν ἀποφάσεων παρὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως, οὔτε διὰ καλῆς συμβουλῆς παρὰ τῶν Δυνάμεων; ἀποφασιστικὴ ἐνέργεια ἀπαιτεῖται ἀφ' ἑνὸς, πραγματικὴ δὲ βοήθεια ἀφ' ἑτέρου.

Βραχεῖα ἔκθεσις τῆς καταστάσεως τοῦ Κράτους θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ. Τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος ἀπώλεσεν ἄνδρας καὶ γόητρον· ἐξ ἄλλου ὅμως κερδαίνει οἰκονομικῶς ἐπειδὴ τὸ περίσσευμα ἀπὸ τῆς Ἀσιατικῆς φορολογίας δὲν θὰ σπαταλᾶται εἰς τὴν Μακεδονικὴν διακυβέρνησιν καὶ ἄμυναν. Ἡ ἀπώλεια ἀνδρῶν θὰ ἀντιδράσῃ πρὸς καιρὸν εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς Ἀσίας, ἡ ἀπώλεια ὅμως τοῦ γοήτρου θὰ προξενήσῃ μεγαλείτερον κακόν.

Αἱ Ἀραβικαὶ χῶραι τείνουσιν ὅπως ἀποχωρισθῶσιν, τὰ Κουρδαρμενικὰ διαμερίσματα νὰ διαυθῶσιν εἰς ἀναρχίαν, ἅπασαι αἱ ἐκτάσεις τῆς Ἀνατολῆς νὰ περιέλθωσιν εἰς πλήρη ἐξάντλησιν ὑπὸ τῆς καταθλιπτικῆς φορολογίας καὶ τῆς διηρκοῦς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας. Ἡ χαλιφία τοῦ Συλτάνου ἀπώλεσε τό γε νῦν μέγα μέρος τῆς ἑνωτικῆς δυνάμεως αὐτῆς, αἱ μεμορφωμέναι καὶ ἐπίσημοι τάξεις εἶνε διηρημέναι εἰς δύο διάφορα καὶ ἀδιάλλακτα

κόμματα, ὁ στρατὸς εἶνε κατηχημένος καὶ διηρημένος, ἡ Κυβέρνησις ἐν συνόλῳ μικροῦ τυγχάνει σεβασμοῦ, τὸ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόμμα καὶ οἱ ἀντίθετοι αὐτοῦ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὁλοκληρίαν. Ὁ πόλεμος διέσεισε τὴν Ἀσιατικὴν Τουρκίαν ἐκ θεμελίων, ἡ εἰρήνη θὰ φέρῃ εἰς τὸ κλονούμενον οἰκοδόμημα τὴν παλλίρροιαν τῶν ὁρδῶν τῶν ἀπολυθέντων αἰχμαλώτων καὶ τῶν ἡττημένων στρατιωτῶν, συνοδευομένων ὑπὸ χειμάρρων ἀπηλπισμένων προσφύγων ἐκ Μακεδονίας ζητούντων γῆν καὶ ἐγκατάστασιν.

Ἡ διοίκησις εἶνε στάσιμος καὶ ὑπερπλήθουσα. Περὶ τοὺς 40 χιλ. ὑπάλληλοι θὰ ἐνισχυθῶσιν ὑπὸ 20 χιλ. ἄλλων ἐκτοπισθέντων ἐκ Μακεδονίας καὶ Θράκης. Ἡ κυριωτάτη δυσκολία εἶνε ὅτι ἡ γραφειοκρατία αὕτη δὲν δύναται οὔτε ὑπὸ σύνταξιν νὰ τεθῇ οὔτε νὰ ἀπολυθῇ· ἀποτελεῖ καθ' ἑαυτὴν «κοινὴν γνώμην» καὶ καθόσον ἀφορᾷ τὴν Μουσουλμανικὴν μερίδα τῆς κοινότητος, κατέχει αὕτη τὸ μονοπώλιον τῆς ἐσπερίας «διανοήσεως» (*intellectualism*).

Ἵνα ἐπιτύχῃ σχέδιόν τι μεταρρυθμίσεως, δὲν πρέπει νὰ κατανεχθῇ νέον πλῆγμα κατὰ τοῦ γοήτρου τοῦ Θρόνου, δέον νὰ εἶνε προσαρμόσιμον εἰς τὰς συνθήκας ποικίλου Κράτους, νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰ μέγιστα τοὺς ὑπάρχοντας θεσμοὺς καὶ νὰ ἄρξηται μετὰ τῆς ἐλαχίστης διαταράξεως τῶν ἐνεστώτων οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν ὅρων. Ὁ γράφων τολμᾷ νὰ εἰσηγηθῇ τὰ ἀκόλουθα ὡς δυνατὴν μέθοδον:

Οἰκονομικά: — Ἐγκατάστασις μεικτῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν παραχωρουμένης παρὰ τῶν Δυνάμεων καὶ ὑπευθύνου μόνον εἰς τὴν Σουλτάνον, ἐχούσης ὅλην τὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως πασῶν τῶν αὐτοκρατορικῶν προσόδων, ὡς πράττει τοῦτο νῦν ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Δημοσίου Χρέους, διά τινας καθωρισμένους πόρους προμηθείας—ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη τὰ ἐποπτεύῃ ἐπὶ ὡρισμένην περίοδον ἐτῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας ἡ ὕπαρξις καὶ ἡ σύστασις αὐτῆς νὰ ὑπόκηνται εἰς ἀναθεώρησιν.

Διοίκησις.—Διαίρεσις τοῦ Κράτους (ἐξαιρουμένων τοῦ Λιβάνου, τῆς Χετζὰζ καὶ τῆς Ὑεμένης) εἰς ἓξ διοικητικὰς περιφερείας, ὧν ἡ πρώτη νὰ περιλαμβάνῃ τὴν Ἀνατολήν, ἡ δευτέρα τὴν ἐλάσσονα Ἀρμενίαν μετὰ τῶν Ἀδάνων, τοῦ Ζειτοὺν καὶ τῆς Σιβᾶς (Σεβαστείας), ἡ τρίτη τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὸ Β. Κουρδιστάν, ἡ τετάρτη τὴν Συρίαν καὶ Παλαιστίνην, τ. ἔ. ἀπὸ Μαρὰς εἰς Γάζαν συμπεριλαμβανομένην, ἡ πέμπτη τὴν Μεσοποταμίαν, τ. ἔ. τὰς ἐπαρχίας Μοσούλης, Βαγδάτης καὶ Βασσόρας, καὶ ἡ ἕκτη τὰς σημερινὰς ἐπαρχίας Δραρβεκίρ, Βὶγ Ζὼρ, Βιτλὶς καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ἐπαρχίας Βὰν νοτίως τῆς λίμνης.

Ὡς πρὸς τὰς πέντε πρώτας τῶν διοικητ. τούτων περιφερειῶν εἰσηγοῦμαι ὅπως ἀνὰ εἷς Εὐρωπαῖος Γ. Ἐπιθεωρητὴς, μετὰ πλήρους ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, διορισθῇ ἐν ἑκάστῃ τῶν περιφερειῶν τούτων καὶ νὰ προσκληθῇ εἰς ἕκαστον εἷς Εὐρωπαῖος ἀξιωματικός, ἐντεταλμένος τὴν διοργάνωσιν καὶ διοίκησιν τῆς Χωροφυλακῆς, καὶ εἷς Εὐρωπαῖος οἰκονομικὸς σύμβουλος, αἱ δὲ εἰκτικαὶ δὲ ὑποδιαιρέσεις καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν περιφερειῶν τούτων νὰ παραμείνωσιν ὡς ἔγγιστα ὡς ἔχουσι τώρα. Ἡ ἕκτη κεντρικὴ περιφέρεια νὰ ἀποτελέσῃ πρότυπον διοικήσεως, ἐν ᾗ πᾶσαι αἱ διευθύνσεις τῶν τμημάτων, πλὴν τῶν ἀναγομένων εἰς τὰ θρησκευτικὰ καθιδρύματα καὶ τὰ τῆς παιδείας, νὰ εἶνε Εὐπωπαῖοι ὡς καὶ πάντες οἱ ἐκτελεστικοὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι οἱ ἀνώτεροι τῶν τῆς δευτέρας τάξεως Καϊμακάμηδων.

Ἡ ὑποκειμένη ἰδέα εἰς τὰς προτάσεις ταύτας εἶνε ὅπως ἡ οἰκονομικὴ μεταρρύθμισις γένηται ἄμεσος καὶ γενικὴ καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐξίσου εἰς ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ Κράτους, ἐνῷ ἡ διοικητικὴ μεταρρύθμισις ἠδύνατο νὰ ἄρξηται εἰς ὅλους τοὺς κλάδους ἐν τῇ κεντρικῇ περιφερείᾳ. Ἐκεῖ νέα σχολὴ ἰθαγενῶν διοικητικῶν ὑπαλλήλων δύναται νὰ σχηματισθῇ, νέαι μέθοδοι νὰ δοκιμασθῶσι, καὶ τὰ πλουσιώτατα ἀλλὰ τὰ μάλιστα κατεστραμμένα μέρη τῆς χώρας, νὰ τύχωσιν εὐκαιρίας πρὸς πλήρη ἀνάπτυξιν. Ὑποτιθεμένου ὅτι τοιοῦτον σχέδιον μετά τινος ἐπιτυχίας θὰ ἐφηρμόζετο, ἐντὸς μιᾶς δεκαετίας τὰ θωμανικὰ οἰκονομικὰ θὰ περιήγοντο εἰς πλήρη τάξιν, καὶ τὸ κεντρικὸν μέρος τοῦ Κράτους καλῶς κυβερνώμενον καὶ πλήρως ἀναπτυσσόμενον, θὰ ἀπέδιδον νέαν τάξιν θωμανῶν ὑπαλλήλων καὶ θὰ διέδιδεν ὑγιεῖς μεθόδους διοικητικὰς εἰς πάντα τὰ μᾶλλον πολυπληθῆ μέρη τοῦ Κράτους. Ἡ κεντρικὴ περιφέρεια, σημειωτέον, εἶνε ἀπομεμακρυσμένη πάσης ὑπονοίας ὅτι δύναται νὰ εἶνε ἀντικείμενον ἰδίων βλέψεων Δυνάμεώς τινος, καὶ περιλαμβάνει ἐν τῷ πληθυσμῷ αὐτῆς μέλη ἐξ ὅλων τῶν γενῶν καὶ θρησκευμάτων ἐν τῷ Κράτει.

Ἐν τέλει, θὰ προσέθετον, ὅπου ἀφορᾷ εἰς τοὺς Μακεδόνας πρόσφυγας, ὑπάρχει μέγα ἔδαφος καὶ πλεῖστη εὐκαιρία ὅπως ἐγκατασταθῶσιν εἰς ἀξιόλογα ἀλλ' ὁλίκητα τμήματα τῆς Ἀσιατικῆς Τουρκίας. Πρὸς ἐγκατάστασιν αὐτῶν εἰς διαμερίσματα κατάλληλα θὰ γείνῃ ἀνάγκη εἰδικῆς ὑπηρεσίας ἰατρῶν, καὶ γεωργικῶν ἐμπειροτεχνῶν, οἷς ἡ Εὐρώπη μόνον δύναται νὰ χορηγήσῃ.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΘΝ. ΦΛΟΣΣΗΣ
ΚΑΙ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΦΡΟΝΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΚΥΠΡ. ΛΑΟΥ

Ἐπέστη νομίζομεν ὁ καιρὸς συντόνου καὶ ἀποφασιστικῆς ἐνεργείας πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντίδρασιν καὶ καταπολέμησιν μιᾶς ὀργανωμένης καὶ συντεταγμένης συστάσεως κατὰ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης καὶ τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἥτις ἐπωφελουμένη τὴν ἀδιαφορίαν ἢ τὴν ἀμβλυωπίαν καὶ τὴν ἐπιπολαιότητα τῶν πολλῶν, καὶ προσεταιριζομένη διὰ πειθοῦς ἢ δελεασμοῦ στοιχεῖα ἰθαγενῆ ἀσθενῆ ἔχοντα τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ταπεινὸν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα παρασύρει εἰς τὴν σαγήνην αὐτῆς τοὺς ἀδιαφόρους, τοὺς ἁπλοϊκοὺς, τοὺς πλαδαροὺς, τοὺς συμφεροντολόγους, τοὺς κοσμοπολίτας καὶ πάντα τὰ ἰδιοτελῆ καὶ εὐτελῆ στοιχεῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐν τῇ Νήσῳ Κοινοῦ.

Ἡ σύστασις προσλαβοῦσα ἐπιφόβους διαστάσεις κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη καὶ σπουδαίον ἀπειλοῦσα κίνδυνον ἐθνικὸν κατὰ τοῦ Κυπρ. λαοῦ τὴν ἀρχὴν καὶ γένεσιν αὐτῆς ἔχει οὐχὶ ἀπὸ τῆς Ἁρμοστείας τοῦ Σὴρ Χαΐὺνς Σμὶθ καὶ τοῦ κ. Νιούχαμ ἀλλ' ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῶν χρόνων τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς τῆς Νήσου.

Βραχεῖα ἀνασκόπησις καὶ ὑπόμνησις τῶν πρώτων ἐκείνων διαβημάτων κατὰ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ θὰ δείξῃ σαφέστατα τὴν ἐπίμονον ἔκτοτε μέχρι σήμερον ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ φρονήματος τοῦ Ἕλλην. πληθυσμοῦ τῆς Νήσου.

Κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐκηρύχθη εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τῆς κατοχῆς πόλεμος συστηματικὸς, διότι ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῶν ἡμερῶν κατενόησεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς νήσου διὰ τῆς ἐθνικῆς γλώσσης του καὶ τῆς ἐθνικῆς του παιδεύσεως διετήρησεν ἀμειγεῖς καὶ ζῶσας διὰ τοσούτων αἰώνων τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις του καὶ ἦτο ἕτοιμον ταχέως καὶ ἀσφαλῶς τὴν μεταπολίτευσιν πρὸς προαγωγὴν καὶ εὐδόωσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων καὶ βλέψεών του.

Ἡ πρώτη Ἁρμοστεία διὰ ταῦτα εὗρε συμφέρον ὅπως παραγκωνίσῃ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ μετ' αὐτῆς τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐν τῇ διοικήσει, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ, ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ καὶ εἰς πάντας τοὺς ὑπηρεσιακοὺς κλάδους ἐνισχύουσα καὶ προτιμῶσα πανταχοῦ τὸ Μωαμεθανικὸν στοιχεῖον.

Εὐτυχῶς ὅμως καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων αὐτῶν ἡμερῶν οἵ τε λαϊκοὶ καὶ μάλιστα οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἠγέται τοῦ Κυπρ. Λαοῦ διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὴν κεντρ. κυβέρνησιν ἐν Λονδίνῳ, ἥτις ὑψηλότερα φρονοῦσα καὶ ἀπὸ περιωπῆς ἀποβλέπουσα εἰς τὰ ἀληθῆ συμφέροντα τῆς Βρεττανικῆς Κοσμοκρατίας ἐπέβαλεν εἰς τὴν τοπικὴν κυβέρνησιν τὸν προσήκοντα σεβασμὸν καὶ ἐκτίμησιν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Ἡ ἀποτυχία ὅμως αὕτη τῆς τοπικῆς Κυβερνήσεως δὲν ἀπεθάρρυνε οὔτε αὐτὴν, οὔτε τὸν πρῶτον ἱεραπόστολον καὶ ἐπόπτην τῆς Δημοτ. Παιδείας μακαρίτην Ἰωσίαν Σπένσερ· ὁ δεύτερος Ἁρμοστὴς τῆς Κύπρου Σὶρ. Ρ. Βίδδολφ ἐν ἐκθέσει του τῷ 1888 πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῆς παιδείας ἐν Κύπρῳ, ἔγραφε σὺν ἄλλοις τάδε: «φρονῶ ὅτι ἁπλῆ χορηγία εἰς τὰ ὑπάρχοντα σχολεῖα θὰ ἦτο καθαρὰ σπατάλη καὶ σφοδρῶς συνηγορῶ ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως Διδασκαλείου ἐν Κύπρῳ ὑπὸ διευθυντὴν Ἄγγλον ἔχοντα βοηθοὺς γνώσκοντας καὶ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Τουρκικὴν, ἵνα διδάξωσι τὴν Ἀγγλικήν· φρονῶ ὅτι μόνον διὰ καλοῦ Διδασκαλείου δὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἀνυψώσωμεν τὴν ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ ὑπάρχοντα σχολεῖα, πρέπει δὲ νὰ τεθῇ ὡς ἄξιωμα ὅτι ἡ διδασκαλεία τῆς Ἀγγλικῆς εἶνε τὸ πρῶτον βῆμα διὰ τὴν πρὸς ἀνώτερα ἐπίδοσιν, καὶ ὑποστηρίζω τοῦτο οὐχὶ ὑπὸ ἐλατηρίου πολιτικοῦ ἀλλ' ὑπὸ παιδευτικῆς καθαρᾶς ἀπόψεως».

Αἱ ἀρχαὶ καὶ ἰδέαι αὗται περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ παιδείας ἀπετέλεσαν ὡς θὰ ἴδωμεν τὴν ἀφετηρίαν τῆς πολιτείας καὶ ἄλλων κυβερνητῶν μεταγενεστέρων, ἐπιδιωξάντων τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποδούλωσιν τῶν νησιωτῶν.

Εἶχεν ἱδρυθῇ δὲ ἡ πρώτη ἀγγλικὴ Σχολὴ ὑπὸ τοῦ προμνηισθέντος ἱεραποστόλου τῆς προτεσταντικῆς Βιβλικῆς Ἑταιρείας Ἰωσίου Σπένσερ τῷ 1879 ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἐμελετᾶτο ἡ σύστασις δύο ἑτέρων Σχολῶν ἐν Λάρνακι καὶ ἐν Λεμεσῷ.

Οἱ πρῶτοι μαθηταὶ αὐτῆς ἦσαν ἐν ὅλῳ 26, ὧν 18 ἦσαν Μωαμεθανοί, 4 Ἕλληνες, 2 Ἑβραῖοι, 1 Ἀρμένιος, καὶ 1 Μαρωνίτης. Ἐδιδασκον μετὰ τοῦ Ἄγγλου ἐπόπτου καὶ δύο ἰθαγενεῖς ὅ εἷς τὰ ἑλληνικὰ καὶ ὁ ἕτερος τὰ τουρκικά. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν 26 τούτων μαθητῶν ἦσαν ὑπηρέται ἀσχολούμενοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, δι' ὃ καὶ ὁ Σπένσερ παραπονεῖται ὅτι **οἱ ἰθαγενεῖς ἐλαχίστην ἐπεδείξαντο προθυμίαν ν' ἀποσύρωσι τὰ τέκνα των ἐκ τῶν ἐγχωρίων σχολείων καὶ πέμψωσιν αὐτὰ εἰς τὴν ἀγγλικὴν, ἐκτὸς ἂν ἐγίνοντο δωρεὰν δεκτὰ καὶ ἠσφαλίζετο δωρεὰν ἡ διδασκαλία τῆς Ἑλλην. καὶ ὑπέθετεν ὅτι μόνον ξένοι πάροικοι θὰ ἔπεμπον τὰ τέκνα των.**

Ἕνεκα τῆς ἀποτυχίας του ταύτης ὁ Σπένσερ γνωματεύει πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι πρέπει νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἀγγλικὴ γλῶσσα εἰς τὰ ἰθαγενῆ Σχολεῖα δωρεὰν διδασκομένη.

Πρὸς τοῦτο ὁ Σπένσερ συνεστᾷ ὅπως προσκληθῶσι διδάσκαλοι καὶ διδαχθῶσι δωρεὰν τὴν ἀγγλικὴν. ἵνα ἐπὶ ἐπιμετρίοις ὅροις διδάσκωσιν οὗτοι τὴν ἀγγλικὴν εἰς τὰ ἰθαγενῆ σχολεῖα.

Γράφομεν δὲ παχέων στοιχείων τὰ ἀνωτέρω διότι περαιτέρω θὰ ἴδωμεν ὅτι καὶ ἡ **Σχολὴ Νικοσίας** τοιαύτην ἔσχεν ἀφορμὴν τῆς ἱδρύσεως καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῆς.

Ἐὰν ὁ Σπένσερ διενοεῖτο καὶ εἰργάζετο πρὸς διάδοσιν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς ἀγγλικῆς εἰς πολίτας καὶ ἀγρότας, ὁ γνωστὸς πρώην διοικητὴς Λάρνακος, κ. Κόπαμ, ἑλληνόφωνος μὲν μισέλλην δὲ, ἐμελέτα διὰ κακοήθους μέσου ἵνα ἐξαλείψῃ τὴν ἑλληνικὴν γραφὴν καὶ διαφθείρῃ τὴν ὡμιλημένην ἑλληνικὴν παρὰ τοῖς Κυπρίοις.

Συνίστα οὗτος ἐν ἐκθέσει του πρὸς τὸν Μ. Ἁρμοστὴν ὅπως ἱδρυθῶσιν Ἀγγλικὰ καθαρῶς Σχολεῖα εἰς τὰς τρεῖς κυριωτέρας πόλεις καὶ **ἡ ἀγγλικὴ νὰ ἦναι ἡ κυρία γλῶσσα ἐν αὐτοῖς θεότε, ὡς ἔγραφε, μεγίστη ὀλ εἶνε ἡ ὠφέλεια ὅταν οἱ μαθηταὶ γνώσκωσι τοὺς ἀγγλικοὺς χαρακτῆρας καὶ διὰ λογικοῦ μεταγραμματισμοῦ ἀναγινώσκωσι καὶ γράφωσι δι' αὐτῶν τὰς λέξεις τῆς ἰδίας γλώσσης των.**

Πᾶσα ἐνέργεια καὶ ἐνόρμησις, ἔγραφε, πρέπει νὰ δίδεται εἰς σχολεῖα, ἅτινα θέλουσι νὰ ἔχωσιν ἄγγλον διδάσκαλον καὶ ἰδιαιτέρα χρηματικὴ βοήθεια πρὸς τοῦτο.»

Τὸ κακόηθες τοῦτο μέσον δὲν εἶνε προσωπικὴ ἐπινόησις τοῦ μισέλληνος Ἄγγλου ὑπαλλήλου, ἀλλ' ἐγνώρισεν αὐτὴν εἰς τὰ σχολεῖα φραγκοκαλογήρων ἐν Ἀνατολῇ, καλεῖται δὲ αὕτη ἡ μέθοδος **φραγκοχιώτικη**, διότι εἰς τὰ σχολεῖα τῶν φλάρων τῆς Χίου εἶνε ἀπ' αἰῶνος εἰσηγμένη καὶ ἐν χρήσει παρὰ τοῖς **φραγκοχιώτατς**, οἵτινες μὴ δυνάμενοι νὰ ἀποβάλωσι τὴν πάτριον Ἑλληνικὴν γλῶσσαν γράφουσιν αὐτὴν διὰ στοιχείων λατινικῶν, καὶ τὰ διδακτικὰ βιβλία εἰς τὰ φραγκοχιώτικα σχολεῖα τῆς Χίου καὶ εἰς τὰ ἐν Σμύρνῃ καὶ εἰς ἄλλας νήσους καὶ πόλεις τῆς Ἀνατολῆς ὅπου ἐπικρατεῖ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον διὰ στοιχείων λατινικῶν τετυπωμένα.

Τὴν ὑπὸ τῆς τοπικῆς Κυβερνήσεως διοργανωθεῖσαν κακοήθη σύστασιν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου ἐματαίωσε προπάντων ἡ φιλοπατρία καὶ ἡ ἐθνικὴ εὐστάθεια τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων, ἐπίκουρος δὲ πρὸς τοῦτο ἐπῆλθεν ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν Λόρδος Κύμβερλεϋ. Ἁπάντων οὗτος εἰς τὰς κακοβούλους ἐκ Κύπρου εἰσηγήσεις περὶ ἐξοβελισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἔδωκε λαμπρὸν ἀλλ' ἀνωφελὲς μάθημα εἰς τοὺς μικροαγγλους ὑπαλλήλους, σὺν ἄλλοις γράψας καὶ τοιάδε:

«Ἀδυνατῶ νὰ συμφωνήσω πρὸς τὴν γνώμην τοῦ κ. Σπένσερ ὅτι ὡς μόνον μέσον ὑψηλοτέρας παιδεύσεως τῶν κατοίκων εἶνε ἡ ἐκμάθησις τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς πλουσίας καὶ πολυμεροῦς φιλολογίας τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς, καὶ τῆς μεγάλης προόδου, ἣν ἡ νέα Ἑλλὰς ἐποιήσατο ἐν τῇ παιδείᾳ ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς, φαίνεταί μοι ἀναμφίβολον, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ, ἥτις εἶνε ἡ γλῶσσα τῆς μεγάλης πλειονότητος τῶν κατοίκων τῆς Κύπρου, θεωρουμένη ὡς μόνον μέσον ἐκπαιδεύσεως, δαψιλῆ παρέχει τὰ μέσα οὐ μόνον πρὸς τὴν στοιχειώδη ἐκπαίδευσιν ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑψηλοτέραν ἀνάπτυξιν πνευματικήν.»

Οἱ μικροάγγλοι ὅμως κυβερνῆται καὶ ὑπάλληλοι ἐν Κύπρῳδὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἀρθῶσιν εἰς τὸ ὕψος τῶν αἰσθημάτων καὶ ἰδεῶν τοῦ μεγαθύμου καὶ μεγαλόφρονος βρεττανοῦ ὑπουργοῦ καὶ διὰ τοῦτο οὐδέποτε ἐπαύσαντο ἐπιβουλευόμενοι ὡς θὰ ἴδωμεν, ἐφεξῆς, καὶ τὴν ἐθνικὴν γλῶσσαν καὶ τὸν ἐθνικὸν χαρακτῆρα τῶν Κυπρίων Ἑλλήνων.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΙΕΡ. ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ

Ἔχομεν ὑπ' ὄψει τὸν Ἰσολογισμὸν τοῦ 1911—12, ὅστις εἶνε ὁ δεύτερος δημοσιευόμενος παρὰ τοῦ εὐαγοῦς τούτου καθιδρύματος πρὸς κοινὴν πληροφορίαν, περιποιεῖ δὲ τοῦτο τιμὴν εἰς τε τὴν Ἱ. Σύναξιν καὶ τὸν ἐπαξίως καθηγούμενον αὐτῆς Πανοσιολογιώτ. Κον Κλεόπαν.

Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ ἰσολογισμοὶ τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου εἶνε οἱ πιστότεροι καὶ σαφέστεροι πάντων τῶν δημοσιευθέντων μέχρι τοῦδε θρονικῶν καὶ μοναστηριακῶν ἰσολογισμῶν, ὡς παρέχοντες οὕτω γνῶσίν τινα τῆς διαχειρίσεως τῆς σπουδαίας ταύτης ἱερᾶς περιουσίας.

Ἐν πρώτοις συγκρίνοντες τοὺς γενικοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν μετ' εὐχαριστήσεως βλέπομεν τὴν ἀλματικὴν αὔξησιν τῶν προσόδων, εἰς ἣν παραλλήλως χωρεῖ καὶ ἡ τῶν δαπανῶν.

Τῷ 1910—11 ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς εἶχε

Δαπάνας	£ 2348.14.4½
Προσόδους	» 2691.10.5
ἤτοι ὑπελίπετο περίσσευμα	» 342.16.0½

Τῷ 1911—12 ὁ ἰσολογισμὸς ἐμφαίνει

Δαπάνας	£ 3568. 9.0¾
Προσόδους	» 3403.15.3
καὶ ὑπολείπεται ἔλλειμα	» 164.13.6¾

Τὸ ἔλλειμμα τοῦτο αὐξάνεται κατὰ τὸ ποσὸν τοῦ ἀναγραφομένου ἐσωτερικοῦ δανείου £211, συμπροσούμενον οὕτω εἰς £336, τοῦθ' ὅπερ ὅμως καλύπτεται ὑπὸ τοῦ πρὸς ἀπόσβεσιν χρέους διατεθέντος ποσοῦ £571 καὶ ἀπομένει περίσσευμα πραγματικὸν £185.

Ὡς οἰκονομικὴ ἐντούτοις καὶ γεωργικὴ ἐπιχείρησις ἡ Ἱ. Μονὴ Κύκκου δὲν φαίνεται τελείως ἀνταποκρινομένη πρὸς τὴν κοινὴν φήμην.

Σημειωτέον ὅτι τὰ διατεθέντα πρὸς φιλανθρωπικοὺς καὶ ἐκπαιδευτικοὺς σκοποὺς ἐν ὅλῳ ποσὰ ἀνῆλθον τῷ 1910—11 εἰς £214 καὶ τῷ 1911—12 τὸ αὐτὸ κονδύλιον ἀνῆλθεν εἰς £408 ἤτοι σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη καὶ εὐχόμεθα ἵνα ἡ εὐημερία τῆς Μονῆς ἐπιτρέπῃ τὴν σταθερὰν αὔξησιν τῆς φιλανθρωπικῆς τῆς Ἱ. Μονῆς δράσεως.

Τὰ ποσὰ ὅμως ταῦτα καλύπτονται ἐκ τῶν εὐσεβῶν δωρεῶν τῶν χριστιανῶν ὑπὸ μορφὴν εἰσφορῶν χρηματικῶν, ἀφιερωμάτων, δωρεῶν καὶ ζητειῶν ἅτινα τῷ 1910—11 συνεποσώθησαν εἰς £641 καὶ τῷ 1911—12 εἰς £521.

Εἶνε δίκαιον καὶ σύμφωνον πρὸς τὴν χριστιανικὴν ἀποστολὴν τοῦ μοναχικοῦ βίου, ὅπως αἱ εὐσεβεῖς εἰσφοραὶ τῶν χριστιανῶν ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν διατίθενται εἰς χριστιανικοὺς καθαρῶς σκοποὺς, καὶ ὑπολείπεται πρὸς τοῦτο ἱκανὸν ἔτι περιθώριον.

—Ἡ μοναστηριακὴ περιουσία ὡς γεωργικὴ ἐπιχείρησις.

Ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὴν καθόλου διαχείρησιν τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ὡς πρὸς ἐπιχείρησιν καθόλου γεωργικὴν ἀναγκαζόμεθα νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι δὲν ἀποδίδει αὕτη ὅσα ὤφειλε περισσεύματα εἴτε πρὸς ἀποταμίευσιν εἴτε πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐπιχειρήσεως, καίτοι ἀναγράφονται δαπάναι τινὲς πρὸς βελτιώσεις τοιαύτας, οἷαι εἶνε αἱ δι' ἀνακαίνισιν τοῦ Μετοχίου «Ξηροποτάμου» δι' ἐπισκευὰς Κύκκου, διὰ δενδροφυτείας, ὁδοποιΐαν, ἐπισκευὴν ἐνοικιαζομένων μετοχίων κλπ. συμπροσούμεναι εἰς £631· εἰς ταύτας προσθετέον καὶ £571 εἰς ἀπόσβεσιν χρέους, αἵτινες θὰ ἀνακουφίσωσιν ἐν τῷ μέλλοντι τὰς δαπάνας κατὰ τὸν ἀντίστοιχον τόκον, συμπροσοῦνται δὲ αἱ δαπάναι αὗται εἰς £1202 καὶ αἱ ὑπολειπόμεναι ἐγένοντο εἰς περαιτέρω καλλιέργειαν καὶ εἰς ἀνάγκας τοῦ γραφείου, τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τοῦ προσωπικοῦ.

Ἡ αὔξησις τῶν προσόδων, ἀνελθουσῶν, ὡς εἴδομεν, ἀπὸ £2692 τῷ 1910—11 εἰς £3368, τῷ 1911—12, ὑπολογιζομένη εἰς £876 προέρχεται ἐκ τῆς ἀναγραφῆς τῶν ἐνοικίων κτημάτων

Κυρηνείας	£ 92
Πάφου	» 136
Οἰκίας Ἡγ. Γερασίμου	» 48
Πώλησεως κτημάτων	» 191
ἐν ὅλῳ	£ 467

καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ δανείου £221, ὅπερ βεβαίως δὲν εἶνε πραγματικὴ ἀλλὰ λογιστικὴ μόνον πρόσοδος.

Ηὐξήθησαν τὰ ἐνοίκια μαγαζείων

Λευκωσίας	κατὰ	£ 51
Μετοχίων	»	» 10
Μύλων	»	» 8
ἐν ὅλῳ		» 69

ἀλλ' ἠλαττώθησαν τὰ ἐνοίκια κτημάτων Ἐπαρχίας Κιτίου κατὰ £ 50

Χαρούπια Πέγειας	» 74
Ζητεῖται	» 31
ἐν ὅλῳ	» 155

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πωλήσεως κτημάτων προελθὸν ποσὸν £191 εἶνε λογιστικὴ μόνον οὐχὶ δὲ πραγματικὴ πρόσοδος καὶ οὕτω ἡ λογιστικὴ αὔξησις τῶν προσόδων περιορίζεται εἰς £276. Ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1910—11 ἀναγράφεται πρόσοδος, μετὰ τὰ ἐνοίκια κτημάτων Ἐπαρχίας Κιτίου, τὰ ἐνοίκια διεσπαρμένων κτημάτων ἐκ £65, καὶ ἀντὶ τούτων ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τοῦ 1911—12 ἀναγράφονται τὰ ἐνοίκια κτημάτων ἐπαρχίας Κυρηνείας £92, Πάφου £136 καὶ Μεσαορίας £11 ἤτοι ἐν ὅλῳ £239, καὶ μὲ τὸ ποσὸν τοῦτο ἔδει νὰ χρεωθῶσι καὶ αἱ πρόσοδοι τοῦ π. ἔτους, ὥστε τὸ περίσσευμα τοῦ 1911—12 κατέρχεται εἰς £37, ἤτοι ἐξαμβλύνεται καὶ παραμένει μόνον ὡς λογιστικὸν περίσσευμα.

Αἱ αὐταὶ αὐξομειώσεις παρατηροῦνται καὶ εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν διαφόρων γεωργικῶν καὶ κηπευτικῶν προϊόντων, ὧν ἕνεκα τὰ περισσεύματα μηδενίζονται ὑπὸ τῶν ἐλλειμμάτων.

Θὰ ἦτο Σισύφειον τὸ ἔργον τῶν Πατέρων τὴν Ἱ. Μονῆς, ἀνευτῆς προσωπικῆς αὐτῶν ἀποταμιεύσεως, ἐξ ἧς προσδοκᾶται ἡ βαθμιαία αὔξησις τῆς περιουσίας αὐτῆς, διότι ὡς φαίνεται, μόνον πλεόνασμα ὑπὲρ τῆς Μονῆς ἀπομένει ἡ ἀπαιτήσεις τῶν ἐνοικιαστῶν Πατέρων, οἵτινες ὁμολογουμένως ἐργάζονται μετὰ στοργῆς καὶ ζέσεως εἰς τὴν οἰκονομικὴν προαγωγὴν αὐτῆς.

Ἐνταῦθα τοῦ λόγου προκύπτει ἡ σκέψις ὅτι τὰ μοναστηριακὰ κτήματα περιερχόμενα εἰς ἰδιώτας λαϊκοὺς θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο ἐπὶ μεγάλῃ ἐθνικῇ καὶ κοινωνικῇ ὠφελείᾳ, διότι θὰ ἐστηρίζοντο καὶ θ

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται πάντες ὅτι τὴν προσεχῆ Τρίτην 21 Μαΐου (ἔ. ἡ.) ἡμέραν τῆς ἀναμνήσεως ἑορτῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟΥ ΙΒ'

καὶ τῶν Γενεθλίων τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Ε'

ὥραν 10 π. μ. ψαλήσεται δοξολογία ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Φανερωμένης ὑπὲρ τῶν Αὐτῶν Μεγαλειοτήτων καὶ προσκαλοῦνται πάντες ὅπως παραστῶσιν ἐν Αὐτῇ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 16 Μαΐου 1913.

(ΕΚ ΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ)

ΑΝΑΝΕΩΣΙΣ ΘΡΥΛΩΝ

Οἱ θρύλοι περὶ Κύπρου ἐπανελήφθησαν καὶ τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ καὶ ἡ «Δαίλυ-Ἔξπρες» τοῦ Λονδίνου διαψευσθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ρέωτερ ἐπανέλαβε ἐπιβεβαιοῦσα τὴν πρώτην εἴδησιν τῆς ὅτι ἡ Κύπρος ἐγένετο προτεκτοράτον ἀγγλικόν.

Θεωροῦνται πρόσωποι καὶ ἐπικίνδυνοι τοιαῦται μεταβολαὶ ἐν Ἀνατολῇ, ἐν ᾧ γρόνῳ μεγάλαι καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης καὶ ἀποσόβησιν γενικωτέρας ῥήξεως Εὐρωπαϊκῆς.

Ἡ Βρεττανικὴ Διπλωματία ὀρθότατα ἰσχυρίσθη ὅτι ἡ ἀποδοσις τῶν νήσων εἰς τὴν Τουρκίαν θὰ ἐδημιούργει ἐν αὐταῖς ἐπαναστάσεις διηνεκεῖς, ὡς ἐν Κρήτῃ ἄλλοτε, καὶ ἡ αὐτὴ ἀλήθεια ἰσχύει καὶ περισσότερον ἐν Κύπρῳ, ἤτις οὐδεμίαν ἄλλην θὰ ἠνείχετο μεταβολὴν πολιτικὴν ἢ τὴν ἕνωσιν· ἄλλως ἡ Ἀγγλία θὰ ἔξλεπε ἐν Κύπρῳ ἐξεγέρσεις ἐξίσου πρὸς τὰς ἐν Κρήτῃ σφοδρὰς καὶ ἀποφασιστικάς.

Ἤρεμεῖ σήμερον ἡ Κύπρος, διότι ἐλπίζει, θὰ ἐξεγερθῇ ἀπτόητος ἂν ἐπιστῇ οἱοσδήποτε κίνδυνος.

Ὁ «*Manchester Courier*» ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 1)14 Μαΐου γράφει περὶ τῆς δευτέρας Συνδιασκέψεως τῆς εἰρήνης καὶ λόγον ποιουμένη περὶ τῆς τύχης τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου καταντᾷ εἰς τὴν Κύπρον ὡς ἑξῆς.

«Δύναται, ἐν παρόδῳ, νὰ λεχθῇ αὐθεντικῶς ὅτι οὐδεμία πιθανότης ὑπάρχει ὅτι περὶ κυριότητος ἢ τοῦ μέλλοντος τῆς Κύπρου ἐγένετο ζήτημα κατὰ τὰς διεξαγομένας διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας. Δυνατὸν νὰ ἐνένετο ὑπόνοησις ὅτι ἡ πληρωμὴ τοῦ Φόρου εἰς τὴν Τουρκίαν, κατὰ τὴν συνθήκην, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς μεταρρυθμίσεων ἐν Μ. Ἀσίᾳ —μεταρρυθμίσεων τὰς ὁποίας ἡ Πύλη ἐν τῷ συμφέροντι αὐτῆς προτίθεται ἀναμφιβόλως νὰ ἀναλάβῃ—οἱαδήποτε δ' ὅμως καὶ ἂν εἶνε ἡ οἰκία τῆς εἰσηγήσεως ὅτι ἡ νῆσος καθ' ἑνὸς ἢ ἄλλου τρόπου περιελήφθη εἰς τὰς ἐνεστώσας διαπραγματεύσεις δὲν ἔχει ὑπερεάν βάσιν ἢ οὐδεμίαν βάσιν πράγματος.

Η ΕΝΩΣΙΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ἡ «*Birmingham* ... τῇ 3)16 Μαΐου γράφει:

«Ὁ Σὶρ Ρ. Ρὲς ἐπανέκαμψεν ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς του εἰς Κύπρον, νεγνομένης τῇ παρακλήσει τῆς Κυβ. Κυβερνήσεως ἵνα γνωματεύσῃ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων πρὸς ἐνάρξιν ἀντικωνωπικῆς στἀυροφορίας, καὶ ἐνώ μεθα νὰ προεῖπωμεν ὅτι μετ' οὐ πολλὰ ἔτη τὰ κουσμπα τοῦ ἐλειογενοῦς θὰ εἶνε τόσον ἄλλα ὡς εἶνε ἤδη ἐν Ἰσμαηλίᾳ καὶ εἰς ὅλους τόπους ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ. Ὅταν ἡ κατὰ τῶν κωνώπων ἐκστρατεία διεξαχθῇ ἐπιτυχῶς».

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΕΜΠΕΙΡΟΓΝΩΜΟΝΕΣ

Τῇ π. Δευτέρᾳ οἱ Ἄγγλοι ἐκπαιδευτικοὶ ἐπειρογνώμονες ἐπεσκέφθησαν καὶ αὐθις τὸ Γυμνάσιον καὶ ἀφοῦ ἐζήτησαν παρὰ τοῦ κ. Γυμνασιάρχου πληροφορίας περὶ τοῦ ἀριθμοῦ, τῆς φοιτήσεως καὶ τῆς μαθητικῆς κινήσεως ἐν αὐτῷ, περὶ τῆς ἐπαρχείας τοῦ χώρου κ. ἄ. ἐπεσκέφθησαν διαφόρους τάξεις καὶ παρηκολούθησαν τὰ μαθήματα ἐν αὐταῖς.

Ἀποτείναντες διαφόρους ἐρωτήσεις ἔλαβον παρὰ τῶν μαθητῶν ἀπαντήσεις ἱκανοποιητικάς.

Ἠναγκασμένοι νὰ ἀπέλθωσιν εἰς Λεμεσὸν ὑπεχώρησαν νὰ ἐπανέλθωσι μετὰ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν ἵνα παρακολουθήσωσι καὶ ἄλλα μαθήματα ἐξέφρασαν δὲ τὰς εὐχαριστίας των καὶ ἐδήλωσαν ὅτι ἡ ἐπίσκεψις ἐν τῷ Γυμνασίῳ ἐξήγειρε πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν.

Ἐκ τῆς Δασικῆς σχολῆς.

Ἐπαναλαμβάνοντες ἐκ Λεμεσοῦ οἱ κ. Ἐμπειρογνώμονες ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὴν Ἀστικὴν Σχολὴν Ἁγ. Ἀντωνίου ὅπου παρηκολούθησαν τὴν ὑποδειγματικὴν διδασκαλίαν τῶν κ.κ. διδασκαλισσῶν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ εἰδικοῦ Καθηγητοῦ.

Ο ΚΙΑΜΗΛ ΠΑΣΑΣ ΕΙΣ ΒΗΡΥΤΟΝ

Ὁ πρώην μέγας Βεζύρης Κιαμὴλ πασσᾶς ἐφθασεν εἰς Βηρυτὸν ἐκ Κύπρου διὰ τοῦ Γαλλικοῦ «Νίγηρ» τὴν ἐσπέραν τῆς 10ης τρέχ. Ὁ Βαλὴς ὁ Μακεδονίας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς μετέβησαν πρὸς συνάντησίν του, ἐν ᾧ ἅπλετα γυροσυλάκια ἀπέδιδε τὰς τιμάς. Ὁ Κιαμὴλ ἀντεπεσκέφθη τὸν Βαλήν, μετέβη δ' ἀκολούθως εἰς τὸ Προξενεῖον τῆς Ἀγγλίας. Ἀπάντησε τοῦ Γ. Προξένου κ. Κουμπερμπάτς εἰς Λίβανον, ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ ἐκ νέου τὴν ἑσπέραν ὅταν ἐπέστρεψε.

Ἡ «Ἀλπαμπὰν» λέγει ὅτι σκοπὸς τοῦ ταξειδίου τούτου τοῦ Κιαμὴλ εἶνε ὅπως πείσῃ τοὺς Συρίους νὰ ἀποκοσθοῦν εἰς τὰς παραχωρουμένας ὑπὸ τῆς νῦν Κυβερνήσεως μεταρρυθμίσεις, ὡς ἀνταποκρινομένας καθόλου εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πληθυσμοῦ. Ἐν τούτοις ὅπως τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν καὶ τὸ ταξείδιον τοῦ Κιαμὴλ καλύπτει μυστήριον τόσῳ μᾶλλον ἐσῳ πρόκειται ν' ἀναχωρήσῃ προσεχῶς εἰς Σμύρνην.

Βηρυτὸς 24.—Ὁ Κιαμὴλ πασᾶς ἀνεχώρησε σήμερον διὰ Σμύρνην. Πομπὴ εἰς ἣν ἔλαβον μέρος πολλὰ σχολεῖα μὲ μουσικὴν, ἀνύψωσε τὴν τουρκικὴν σημαίαν μὲ ἐπιγραφήν: «Ζήτω ἡ Τουρκία! Ζήτω αἱ μεταρρυθμίσεις».

ΣΚΟΤΙΚΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ

Ἡ ἀδαμαία γυμνάστρια φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖ οὐσιώδεις στοιχεῖον ἐκπαιδαγωγικῆς ἐν τῇ Σχολῇ Νιούγαμ. Οὐ μόνον οἱ μαθηταὶ δέρονται γυμνοὶ ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Ὀσιολογιώτ. Κάτων κ. Νιούγαμ ἐν ἀδαμαίᾳ γυμνάστρι ἀναστρέφεται μετὰ τῶν μαθητῶν του.

Διαβάζει τις ἐκ τῆ π. Σαββάτῳ περὶ τὴν 4 μ. μ. μετ' ἐκπλήξεως εἶδον τὸν κ. Νιούγαμ ἐν ἀδαμαίᾳ γυμνάστρι περιτρέχοντα τὰ χεῖλη τῆς ἐξαμενῆς καὶ περὶ τοὺς εἴκοσι παῖδας μαθητὰς τῶν οἵς ἀνὰ πέντε ἀπὸ γενόμενοι κολυμβῶντες ἐν αὐτῇ.

Ἐντόνως ὁ κ. Νιούγαμ ἂν ἐφωτογραφεῖτο ὡς εἶχεν ἐπὶ δελταρίου ταχυδρομικοῦ δὲν θὰ ἐπετρέπετο ἡ κυκλοφορία, καὶ περιεφέρετο ἐνώπιον παίδων ἐν τοιαύτῃ καταστάσει καὶ ἐν τόσῳ ὅσον πολλὴ ἐναγώνιος μεταβολὴ ἐγένετο πρὸ ὀφθαλμῶν εἰς τὴν ὄψιν τῶν μητέρων τοῦ Κτήνους.

Ἐὰν οἱ γονεῖς ἀδιαφοροῦσι περὶ τῶν τέκνων των ἡ δημοσία αἴσθησις ἐπιβάλλει τὴν τήρησιν τοῦ καθήκοντος ὅπως ἀπαγορεύσῃ τὸ τοιοῦτον θεάματα.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ Ἀγγλὶς φιλέλλην Miss Maitre ἐκ Πειραιῶς καὶ Αἰγύπτου προερχομένη ἀνῆλθεν εἰς Λευκωσίαν ἵνα τελέσῃ τὴν ἐσπέραν τῆς προσεχοῦς Τρίτης φιλανθρωπικὴν ἐσπερίδα ὑπὲρ τῶν Ὀρφανῶν τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων ἀγωνιστῶν.

Τὴν ἐσπερίδα, ἀνέλαβεν ὑπὸ τὴν προεδρείαν αὐτῆς ἡ πολυμελὴς Ἐπιτροπεία τῶν Κυριῶν τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἥτις θὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς διανομῆς τῶν εἰσιτηρίων, τῆς εἰσπράξεων καὶ ἀποστολῆς τοῦ προϊόντος τῆς ἐσπερίδος εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Ὁ σκοπὸς εἶνε τόσον ἱερὸς καὶ τόσον βαθέως θίγει πάσαν καρδίαν Ἑλληνικὴν ὥστε περιττεύει οἱαδήποτε ἔκκλησις εἰς τὰ αἰσθήματα τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν.

Υ. Γ. Εἴδομεν κυλιομερῆ λαν χ'ὲς πρόγραμμα τῆς ἐσπερίδος τούτης μὲ μνημόνευσιν καὶ ἄλλων ὡραίων ἀσμάτων τὸ ὁποῖον δυστυχῶς δὲν ἐλάβομεν ὑπ' ὄψιν.

ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΕΝ ΑΓ. ΟΜΟΛΟΓΗΤΑΙΣ

Τῇ π. Κυριακῇ ἐν τῷ προαστείῳ Ἁγ. Ὁμολογηταὶ δύο νέοι ἐκ Ψημολόφου ἀμφότεροι ξυλουργοί, ἤρισαν καὶ ἀπεγωριάθησαν, ὁ ἕτερος ὅμως τούτων ἐνεδρεύσας ἔβλεξε διὰ μαχαίρας θανασίμως τὸν ἕτερον μεθ' ὃ παρεδόθη εἰς τὴν ἀφευγομίαν καὶ τὸ θῦμα τῆς δολοφονίας ἐξέπνευσεν.

ΕΙΣ ΚΑΡΠΟΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΝΙΟΥΧΑΜ

Ἀπάφοιτος τῆς Σχολῆς Νιούχαμ ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Διευθύνσεως τοῦ Σιδηροδρόμου ἀπέστειλεν εἰς τὸν αὐτοῦντα τὴν ἀκόλουθον μεταφράσιν:

Κύριε,

Ἀναφωρικῶς ἐπιστολάς τας περὶ γοήματα ὅπου προβάλεσαι ωφειλεισθῆ ἀπὸ λογάτες τοῦ Σιδηροδρόμου, πρέπει νὰ εἶσαι καλῶν γνωσιῶν περὶ τὴν καλὴν μέθοδον δια νὰ εἰπροξαιτέτιους χρέους»

ΠΩΣ;

Σ. Σ. Τὸ πρότυπον ὑπάρχει παρ' ἡμῖν.

Εφημερις Της Κυβερνησεως

Ἐξετάσεις Ἑλληνικῆς, Ἀγγλικῆς καὶ Τουρκικῆς.

Γνωστοποιεῖται διὰ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ὅτι αἱ κοιναὶ ἐξετάσεις ἐν τῇ ἀγγλικῇ γλώσσῃ θὰ γένωνται τῇ π. Πέμπτῃ καὶ Παρασκευῇ τῇ 6)19 καὶ 7)20 Ἰουνίου ἐν τῷ Κατασταλματι τοῦ Τουρκικοῦ Ἰτατῆ.

Αἱ τιμητικαὶ ἐξετάσεις ἐν τῇ αὐτῇ γλώσσῃ θὰ γένωνται τῇ 9 π. μ. τῆς Τρίτης καὶ Τετάρτης Ἰουνίου 4)17 καὶ 5)18 ὁ τόπος τῆς ἐξετάσεως θὰ γνωστοποιηθῇ βραδύτερον.

×

Αἱ ἐξετάσεις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν Τουρκικὴν συμφώνως πρὸς τοὺς ἀναθεωρηθέντας κανονισμοὺς καὶ δημοσιευθέντας ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, θὰ γένωνται ἐν Λευκωσίᾳ τῇ Τρίτῃ 4)24 Ἰουνίου καὶ ἐφεξῆς ἀρχόμεναι τῇ 9ῃ π. μ. καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

×

Ἐξετάσεις διὰ προσόντα πολιτικῆς ὑπηρεσίας συμφώνως τοις ἀναθεωρηθεῖσι κανονισμοῖς καὶ δημοσιευθεῖσι ἐν τῇ Ἐπισήμῳ Ἐφημερίδι τῆς 10)23 Φεβρ. 1906, θὰ γένωνται ἐν Λευκωσίᾳ τῇ Παρασκευῇ καὶ Σαββάτῳ 14)27 καὶ 15)28 Ἰουνίου 1913.

Δικηγοροί.

Οἱ κ. κ. Ζήγων Γ. Σολομίδης, Γεώργ. Ἀθηνόδωρος καὶ Ὀσμὰν Νουρῆ διῶρίσθησαν Γεωργ. Ἐμπειροτέχναι παρὰ τῷ Γεωργ. Τμήματι.

ΤΟΠΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Ἀνειστικὸν Ταμεῖον Δημοσίων Ἔργων.

Τῇ 18)31 Μαρτίου τὸ κεφάλαιον τοῦ Ταμείου τούτου συνεποσοῦτο εἰς £ 30,844.9.3
Καθαρὰ πρόσοδος ἀπὸ τόκων » 4,532.8.8
» 35,376.18.2
Ἀφηγήθησαν εἰς τὰς προσόδους τοῦ Γεωγρ. Ταμείου £ 3,040.1.6
Κεφάλαια τῇ » 32,334.6.5
18)31 Μαρτίου 1913

Τὸ κεφάλαιον ἐτοποθετήθη ὡς ἑξῆς:

1) Δάνεια πρὸς ἔργα ἀρδευτικὰ καὶ ὑδρεύσεις εἰς χωρικοὺς	1,623.4.2
2) εἰς ἄτομα δι' ἀρδευτικὰ καὶ ἄλλα ἔργα	603,8.4
3) Εἰς Δημάρχεια πρὸς ὑδρεύσεις καὶ ἄλλους σκοπούς	3,718.12.4
4) Εἰς δάνεια σπόρου εἰς γεωργοὺς τῇ 1912—13	20,547.45
5) Μετρητὰ εἰς ταμεῖα Κυβερνητικὰ πρὸς 2%	5,844.8.8
ὁλικὸν £	32,336.16.8

Ὀρφανικὸν Ταμεῖον

Εἰσπράξεις

Μετρητὰ ἐν ταμείῳ 1ῃ Ἀπριλ. 1913	£ 6,624 17.5
Καταθέσεις	» 10,682.19.3
	£ 17,667.16.8

Πληρωμαί.

Ἀποδοθεῖσ. καταθέσεις	£ 9,827.19.1
Μετρητὰ 31 Μαρτ. 1913	» 7,779.16.8
	» 17,667.16.8

Κυβερνητ. Ἡμαιευτήριον.

Εἰσπράξεις

Ἐν ταμείῳ τῇ 1 Ἀπριλίου 1912.	£ 657,10,7
Καταθέσεις	» 3,174,13,3
	£ 3,832,13,1

Ταμεῖον ἐγγυήσεως Δημοσ. Ὑπαλλήλων.

Εἰσπράξεις

Ἐν ταμείῳ τῇ 1 Ἀπριλίου 1912.

	£ 4171.7,4
Συμβολαί	» 6841.2,4
Τόκος εἰς τοποθετήσεις	» 1631.0,4
Τόκος εἰς μετρητὰ	10,2,0
	£ 1,280,2,3

Ἀκριβειῶν Ταμεῖον.

Εἰσπράξεις

Μετρητὰ τῇ 1 Ἀπριλίου 1912	£ 7,633.7.5
Εἰσπράξεις ἀκριβ. φόρου.	» 83,0,7

Πληρωμαί.

Καταστροφὴ ἀκρίδος	£ 3,099,13,3
Δικαιώματα εἰς ἔλεγκτὴν	» 60, 0, 0
Ἐπιβαρύνσεις χρέους:—	
Διὰ δάνειον λιμένος καὶ Σιδηροδρόμου Ἀμμοχ.	2,500,0,0
Μετρητὰ τῇ 18)13 Μαρτίου 1913.	2,087,12,0
	£ 7,717,5,0

Ὑμβρησις.

Ἡ κατὰ τὸν μῆνα Ἀπρίλιον 1913 (ν.ἡ.) ὑμβρησις ἔχει ὡς ἑξῆς:

Λευκωσία 0,23, Λάρναξ 0,63, Λεμεσὸς 0,52, Ἀμμόχωστος 0,30, Πάφος 0,32 καὶ Κυρήνεια 0,18.

Μικρα Χρονικα

ΒΡΟΧΑΙ ραγδαῖαι καὶ χάλαζα διαλείπουσαι καὶ παροδικαὶ κατέπεσον εἰς διάφορα μέρη τῆς νήσου.

Ὁ Πιδιάζος κατέρρευσε πλημμυρίσας θολὸς καὶ τλόες παρασύρων δεμάτια κριθῆς καὶ τινα ἄρνια.

Ἐν Μεσαορίᾳ αἱ βαμβακοφυτεῖαι μὴ βλαπτήσασαι ἔτι θὰ γείνῃ ἀνάγκη αἱ πλείονοι τούτων νὰ ἀνανεωθῶσιν. Αἱ βλάβαι ἐντούτοις εἶνε πολὺ μικρότεραι τῶν ὡφελειῶν ἃς προξενεῖ ἡ βροχὴ αὕτη εἰς τὰ καλοκαιρινὰ καὶ τὰ δένδρα.

◆◆◆

ΑΦΙΞΙΣ. Μετὰ μακρὰν ἀποδημίαν ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ καλὸς συμπολίτης κ. Νρ. Κυπρᾶς.

◆◆◆

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ Τρίτην, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου δὲν ἑορτάζει ὁ κ. Κωνστ. Α. Κωνσταντινίδης Καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου.

◆◆◆

ΧΡΗΣΤΟΣ καὶ ἀνάρετος συμπολίτης ἐκ τῆς ἐνορίας Ἁγ. Ἀντωνίου ὁ χ' Σοφοκλῆς Θαράπου ὑποθηματοποιὸς ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς.

ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ

ΕΛΛΕΙΨΕΙ χώρου ἀναβάλλομεν εἰς τὰ προσεχῆ φύλλα τὴν δημοσίευσιν ἀνταπ. χρίσεως ἐκ Τριπόλεως καὶ ὑπομνήματος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Βαρωσίων καὶ τινων χωρίων τῆς Ἀμμοχώστου.

«ΠΟΛΥ ΘΑΙΒΕΡΑ εἶνε ἡ ἀπολογία τῆς «Ἐφημερ. τοῦ Λαοῦ» ὑπὲρ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολ. Κιτίου καὶ ἐλπίζομεν ὅτι σοβαρώτερα θὰ γένηται δικαιολογία ἂν ὑπάρχῃ τοιαύτη, ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος.

Καίτοι ἀπολογαίρετα τὰ τῆς «Ἐφημ. τοῦ Λαοῦ» ἐλλείψει χώρου ἐν τῇ παρόντι θὰ ἀναιρέσωμεν ἐν τῇ προσεχεῖ φύλλῃ.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ Ως ΦΑΙΝΕΤΑΙ

Ἐπικείμενος πόλεμος μεταξὺ τῶν Συμμάχων.

Αἱ συνεχεῖς συμπλοκαὶ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικῶν καὶ βουλγαρικῶν προφυλακῶν προσέλαβον μορφὴν ἐμπολέμου καταστάσεως μεταξὺ τῶν δύο στρατῶν καὶ τοῦτο ἦτο κατὰ τὸν ἡμέτερον Βασιλέα μετὰ τοῦ Ἐπιτελείου του νὰ ἀπέλθῃ εἰς Μακεδονίαν καὶ ἀναλάβῃ προσωπικῶς τὴν ἀρχηγίαν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸ τῶν προσφυγικῶν ὁρίων τῶν χωριζόντων τὰς Ἑλληνικὰς ἀπὸ τῶν βουλγαρικῶν κατακτήσεων συγκεντροῦνται ἑκατέρωθεν μεγάλαι στρατιωτικαὶ δυνάμεις καὶ ἡ στάσις τῶν τέως συμμάχων ἀποβαίνει ἐχθρικωτέρα καὶ πολεμικωτέρα ἡμέρας.

Τὸν Βασιλέα ἡμῶν συνώδευσεν εἰς Μακεδονίαν καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, ὅστις τυγχάνει καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα πιθανῶς, πράξῃ ὅ,τι δύναται ὅπως προλάβῃ τὴν σύρραξιν, ἥτις ὅμως φαίνεται μοιραία καὶ ἀναπότρεπτος.

Ἐν Λονδίνῳ ἡ Βουλγαρία ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς ἀπεχωρίσθη τῶν συμμάχων Ἑλλάδος καὶ Σερβίας, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι αὐτῆς διέκοψαν τὰς πρὸς αὐτοὺς σχέσεις καὶ διασκέψεις.

Ἡ Βουλγαρία σπεύδει νὰ ὑπογράψῃ τὴν εἰρήνην ἵνα μεταφέρῃ ἐκ Τσατάλτσας καὶ Πλαγιαρίου τὸν στρατὸν αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀνατολ. Μακεδονίαν, κατὰ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Σέρβων.

Σερβία καὶ Ἑλλὰς ἐπιμένουσιν ἀρνούμεναι νὰ ὑπογράψωσι τὴν εἰρήνην δικαίως ὀξυνθεῖσαι ὅτως πρὸ πάσης πράξεως εἰρηνικῆς ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχύουσαι καὶ πᾶσαι αἱ προηγηθεῖσαι συνθῆκαι πρὸς τὴν Τουρκίαν, τοῦθ' ὅπερ ἡ Συνδιάσκεψις τῶν Πρεσβευτῶν φαίνεται ἀποκρούουσα.

Ἡ εἰρήνη ἔδει νὰ ὑπογραφῇ χθὲς καθ' ἃ ἀνεκοίνωσεν ὁ πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως Σὶρ Ἐδ. Γκρέϋ, προσκαλέσας πρὸς τοῦτο τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Συμμάχων διὰ τὴν μεσημβρίαν τῆς χθές.

Ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συμμαχία κατὰ τῆς Βουλγαρίας φαίνεται ὅτι συντετέλεσθη ἤδη καὶ ἡνωμένοι Ἕλληνες καὶ Σέρβοι θὰ ἐπιβάλωσιν εἰς τὴν ἀρπακτικὴν καὶ ἄπληστον Βουλγαρίαν περιορισμοὺς εἰς τὰς ἀγρίας καὶ ὁμὸς ὀρέξεις αὐτῆς.

Αι ΑΠΩΛΕΙΑΙ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Ἐκ Σερρῶν ἐπιστολαὶ ἀξιοπίστου προελεύσεως βεβαιοῦσιν ὅτι αἱ ἀπώλειαι τῶν Βουλγάρων κατὰ τὰς πρώτας συμπλοκὰς ὑπερέβαλον τὰς 500 τῶν τελευταίων δὲ συμπλοκῶν αἱ ἀπώλειαι εἶνε ὑπερογκοι, διότι μαρτυρεῖται ὅτι 500 βουδάμαξαι μετέφερον τραυματίας.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΠΡΙΟΥΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΣ

Ἡ εἰκονογραφημένη ἐν Ἀμερικῇ Ἑλληνικὴ «Ἀτλαντὶς» διὰ τοῦ ἐν Ἀμμοχώστῳ ἀνταποκριτοῦ αὐτῆς κ. Γ. Β. Πάλμα προτίθεται νὰ δημοσιεύσῃ ὀνομαστὶ πάντας τοὺς ἀγωνισθέντας Κυπρίους κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον θὰ τιμήσῃ δὲ τούτους δημοσιεύουσα τὰς εἰκόνας των, ἐὰν ἤθελον φροντίσει νὰ ἀποστείλωσι φωτογραφίας οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἢ οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι μετὰ τῶν σχετικῶν πληροφοριῶν πρὸς τὸν κ. Γ. Β. Πάλμαν εἰς Βαρώσια.

Δι' ὅσους δὲν ἔχουν εἰκόνας, ὁ κ. Γ. Β. Πάλμας ἀναλαμβάνει τὰς δαπάνας τῆς φωτογραφήσεως αὐτῶν ἐὰν κατέλθωσιν εἰς Βαρώσια.

Τῶν Κυπρίων ἡρώων αἱ εἰκόνες θὰ διανεμηθῶσι μετὰ τὴν δημοσίευσιν εἰς ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα τῆς Νήσου πρὸς μίμησιν καὶ παραδειγματισμὸν εἰς τὰς νέας γενεάς.

ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

ΥΠΟ

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Εἰς τεῦχος κομψὸν ἐκ 250 σελίδων λίαν φιλοκάλως τετυπωμένον ἐξεδόθησαν νέοι **Ἑλληνοαγγλικοὶ Διάλογοι** ὑπὸ τοῦ γλωσσομαθοῦς παρ' ἡμῖν Δικηγόρου κ. **Ἀχ. Κυριακίδου** κατὰ τὰ ἄριστα εὐρωπαϊκὰ πρότυπα τοῦ εἴδους τούτων ἐπεξεργασμένοι ἐπιμελῶς καὶ τροποποιημένοι καταλλήλως πρὸς τὰς ἰδιαζούσας παρ' ἡμῖν γλωσσικὰς διαφορὰς καὶ ἀνάγκας. Μετὰ μακρὸν καὶ ἐπιτηδείως διατεταγμένον λεξιλόγιον, περιλαμβάνει ἀσκήσεις πρακτικὰς διαλογικάς, συνομιλίας, ἐπιστολογραφίαν περὶ ποικιλώτατα καὶ τὰ μᾶλλον ἐν τῷ βίῳ εὐχρήστα θέματα, οὕτως ὥστε ὁ διεξελιχθῶν αὐτοὺς ἐν βραχυτάτῳ χρόνῳ, καθίσταται ἱκανὸς νὰ συνεννοῆται ἀγγλιστὶ καὶ νὰ ἀλληλογραφῇ περὶ πασῶν τῶν βιοτικῶν ἀναγκῶν διὰ βραχέων.

Συντελεστικώτατον βοήθημα ἀπεκτήθησαν οἱ διάλογοι διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς δυσχερεστάτης προφορᾶς διότι ἑκάστη λέξις ἑρμηνεύεται ἅμα καὶ γράφεται ἑλληνιστὶ ἡ προφορὰ αὐτῆς ὥστε ὁ χρησιμοποιῶν τοὺς διαλόγους νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην εἰδικοῦ διδασκάλου εἰμὴ ἐλαχίστην.

Τὸ τίμημα εἶνε προσιτὸν εἰς πάντα τὰ βαλάντια περιοριζόμενον εἰς σελ. 2½ ἡ δὲ χρῆσις ὠφελιμωτάτη.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΑΠΟΜΟΝΩΤΙΚΟΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΑΡΙΘ. 4)1913.

Γνωστοποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ὅτι τὸ Δημαρχεῖον τῆς πόλεως ἀπεφάσισε νὰ δώσῃ εἰς ἐργολαβίαν τὴν οἰκοδομὴν ἀπομονωτικοῦ νοσηλευτηρίου, ὅπερ θὰ ἀνεγερθῇ ἐν γηπέδῳ κειμένῳ ἔξωθεν τῆς Πύλης Ἀμμοχώστου πρὸς τὰ ὑψώματα τῆς ὁδοῦ Λάρνακος.

Προσφοραὶ ἐπὶ τούτῳ θὰ γίνωσι δεκταὶ ἄχρι τῆς μεσημβρίας τῆς 16ης τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Ἰουνίου.

Αἱ προσφοραὶ θὰ ἦνε ἐπὶ τῇ βάσει σχεδίου καὶ λεπτομερειῶν, ὧν σημειώσεις ὑπάρχουσι κατατεθειμέναι ἐν τῷ Δημοτικῷ γραφείῳ πρὸς μελέτην καὶ ὁδηγίαν παντὸς βουλομένου.

Αἱ προσφοραὶ ἐσφραγισμέναι θὰ παραδίδωνται εἰς χεῖρας τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐκ τοῦ Δημαρχείου Λευκωσίας τῇ 17)30 Μαΐου 1913.

Α. Λιασίδης

Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

ΤΟ ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μετὰ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ «Περὶ ἐγκαταστάσεως ἀσυρμάτου τηλεγράφου ἐν Κύπρῳ» τῇ προπαρελθούσῃ Παρασκευῇ, τῇ π. Δευτέρᾳ ἐπεψηφίσθη νομοσχέδιον περὶ ληξιαρχικῶν βιβλίων». Τὸ περὶ Δημοτ. Συμβουλίων, νομοσχέδιον ψηφισθὲν εἰς α' ἀνάγνωσιν παρεπέμφθη εἰς ὑπεπιτροπήν.

Ἐπανῆλθε τὸ νομοσχέδιον, περὶ βαθμιαίου ἀποκλεισμοῦ τῶν αἰγῶν, τροποποιηθὲν ὑπὸ τῆς ὑπεπιτροπείας κατὰ τρόπον καὶ τὴν γεωργίαν προστατεύοντα καὶ τὴν βαθμιαίαν ἐξάλειψιν τῶν αἰγῶν ἐξασφαλίζοντα ἄνευ σπουδαίας διαταράξεως οἰκονομ

ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Οἱ μέτοχοι τῆς Τραπέζης Κύπρου καλοῦνται εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν κατὰ τὴν 26)8 Ἰουνίου 1913 καὶ ὥραν 2αν μ. μ. ἐν τῷ Θεάτρῳ Παπαδοπούλου.

ΘΕΜΑΤΑ :

1ον) Τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ ὡς ἑξῆς:

Ι) Τὸ ἄρθρον 37 ν' ἀντικατασταθῇ διὰ τοῦ ἀκολούθου:

« Τὰ καθαρὰ κέρδη τῆς Ἑταιρείας κατὰ » μὲν τὰ δύο πρῶτα ἔτη ἀπὸ τῆς συστάσεως » της νὰ διανέμωνται εἰς τοὺς μετόχους ὡς » μέρισμα ἀναλόγως τῶν μετοχῶν των· κατὰ » δὲ τὰ ἑπόμενα ἔτη διατίθενται ὡς ἑξῆς.

«α') 10ο)ο κρατοῦνται πρὸς σχηματισμὸν » τακτικοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου.

«β') εἰς πληρωμὴν μερίσματος εἰς τοὺς » μετόχους ἀναλόγως τῶν μετοχῶν των.

ΙΙ) Τὰ ἄρθρα 39 καὶ 43 ν' ἀπολειφθῶσιν.

ΙΙΙ) Τὸ ἄρθρον 40 νὰ τροποποιηθῇ ἀπαλειφομένων τῶν λέξεων «ἢ τὸ ἔκτακτον ἀποθεματικόν» καὶ εἰς τὴν προτελευταίαν γραμμὴν ἀντικατασταθεισῆς τῆς λέξεως «ἡμίσεος» διὰ τοῦ« 1)10 ».

ΙV) Τὸ ἄρθρον 79 νὰ τροποποιηθῇ ἀντικαθισταμένου τοῦ ἀριθμοῦ «15» διὰ τοῦ «9».

V) Εἰς τὸ ἄρθρον 81 νὰ προστεθοῦν τὰ ἑξῆς:

«Τρία μέλη ἀποτελοῦν ἀπαρτίαν.»

2ον) Ἐκλογὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

3ον) Ἐκλογὴ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.

4ον) Ἐκλογὴ ἑνὸς ἢ πλειόνων ἐλεγκτῶν καὶ ὁριθμὸς τῆς ἀμοιβῆς των.

Ὁ Διευθυντὴς

Ι. Οἰκονομίδης.

GRAND PALACE HOTEL

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ (ΑΙΓΥΠΤΟΥ)

(Ὁδὸς Αἰγυπτιακοῦ Ταχυδρομείου παρὰ τὴν προκυμαίαν).

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

(Ἀδελφὸς τοῦ ἐν Λεμεσῷ διδασκάλου τῆς Ἀστικῆς Σχολῆς κ. Κ. Κυριακίδου).

Τὸ ἀριστοκρατικώτερον καὶ ἀπολαυστικώτερον Οἰκογενειακὸν Ξενοδοχεῖον τῆς πόλεως ἀπαρτιζόμενον ἐκ 54 Δωματίων.—Ἐπίπλωσις καινουργὴς καὶ πλουσία. Καθαριότης ἄμεμπτος.—Ὑπηρεσία πρόθυμος καὶ ἀπαράμιλλος.—Ἀναβατῆρες, Λουτρὰ θερμὰ καὶ ψυχρὰ ὑπὸ τοὺς ὄρους τῆς ὑγιεινῆς, *massage* κλπ.

Διερμηνεῖς εἰς πάσας τὰς γλώσσας. Θαλαμηπόλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ὁδηγοὶ κτλ.—Εἰδικὴ ὑπηρεσία Τηλεφώνου, Ταχυδρομείου καὶ Τηλεγραφείου, Ἀναγνωστήριον, Καπνιστήριον, Αἴθουσαι ὑποδοχῆς καὶ αἴθουσαι διὰ παραγγελιοδόχους πρὸς ἔκθεσιν τῶν δειγμάτων αὐτῶν κτλ. κτλ.

Τὸ Ξενοδοχεῖον κείμενον παρὰ τὴν θάλασσαν εἶναι εὐάερον, εὐήλιον καὶ πανταχόθεν φωτεινόν.

Εἶναι τὸ μόνον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ξενοδοχεῖον ὅπερ μὲ τιμὰς βασυναγωνίστους δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα τῶν ἐν Ἀνατολῇ ἀριστοκρατικῶν Ξενοδοχείων.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΑΓΓΛΙΚΗΣ

Ὁ κ. **Μιχ. Κυριακίδης** ἀναλαμβάνει τὴν πρακτικὴν διδασκαλίαν τῆς ἀγγλικῆς γλώσσης διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ἐμπορίαν, ὡς καὶ στοιχεῖα διπλογραφίας καὶ καταστιχογραφίας ἀγγλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί.

Οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς τὸν Ἴδιον.

Ὁ κ. Ν. Σ. Λυμπουρίδης εἰδοποιεῖ ὅτι ἔλαβε ΚΙΝΙΝΙΝ τῆς γνωστῆς ποιότητος εἰς χάππια καὶ χυτήν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ "Η ΕΛΠΙΣ,,

ΙΜΜΑΝΟΥΗΛ ΖΕΡΒΟΥΔΑΚΗ

Δεπτουργοῦ.

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ: (ΚΥΠΡΟΥ)

Νέον Ἀνοιγμα. Παρὰ τὸ Κατενίον Λατζημάμμα.

Κατασκευάζονται παντὸς εἴδους ἐπίπλα, ἐκκλησιαστικὰ εἰκονοστάσια καὶ ἄλλα, παντὸς ρυθμοῦ, ἐκ ξυλείας πάντοτε ἐκλεκτῆς μὲ τέχνην ἀπαράμιλλον καὶ στερεότητα ἐγγυημένην.

ΕΔΗΜΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ

Ἐν σχέσει πρὸς τὰς λαβούσας χώραν συγκρούσεις ἐγνώσθησαν ἐν Ἀθήναις αἱ ἑξῆς λεπτομέρειαι.

Μετὰ τὰς πρὸ ἡμερῶν γενομένας συγκρούσεις εἰς τὸ Παγγαῖον, εἶχε καθορισθῇ, ὡς γνωστὸν, εἶδος οὐδετέρας ζώνης, τὴν ὁποίαν ὑπεχρεοῦντο οἱ ἀντιμέτωποι στρατοὶ νὰ μὴ πατοβιάσουν μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ διακανονισμοῦ τῶν Ἑλληνοβουλγαρικῶν συνόρων.

Ἐν τούτοις οἱ Βούλγαροι παραβιάζοντες τὰ συμπεφωνημένα ἐπεχείρησαν τὴν νέαν προέλασιν,, ἥτις εἶχεν ὡς συνέπειαν τὰς νέας συγκρούσεις.

Τὴν νύκτα τῆς Τετάρτης πρὸς τὴν Πέμπτην (8 πρὸς τὴν 9 Μαΐου), σῶμα Βουλγαρικοῦ στρατοῦ κατέχον τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν Ἀγγίστας τῆς γραμμῆς Δεδεαγὰτς—Θεσσαλονίκης προήλασε πρὸς τὸ χωρίον Ἀγγίστα ἔνθα εἶχον ἐγκατασταθῇ αἱ προφυλακαὶ τῶν ἡμετέρων. Συγχρόνως ἄλλη δύναμις Βουλγαρικοῦ στρατοῦ διέβη τὰς δύο γεφύρας τοῦ ποταμοῦ Ἀγγίστου Βουλτσίτσαν καὶ Κοτσάκιον, καὶ προήλασεν ἐπίσης κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν προφυλακῶν βοηθουμένη καὶ ὑπὸ πυροβολικοῦ.

Αἱ συγκρούσεις.

Συνεπείᾳ τῆς προελάσεως ταύτης τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἀποτελούμενα ἐκ δυνάμεως ἡμισείας τῆς ἀντιπάλου Βουλγαρικῆς ἠναγκάσθησαν νὰ ἀντιταχθῶσιν ἀμυνόμενα, ἐνῷ συγχρόνως ζητήσαντα ἔλαβον ἐνίσχυσιν πυροβολικοῦ.

Ὁ σκοπὸς τῶν Βουλγάρων.

Οἱ Βούλγαροι ἐνεργοῦντες τὴν προέλασιν ταύτην ἐσκόπευν νὰ καταλάβουν ἐπικαίρους καὶ σπουδαίας στρατηγικῆς σημασίας θέσεις, αἵτινες ἀποτελοῦνται ἐκ στενῶν ἀγόνων διὰ Ροδολείβου πρὸς τὴν ὀφρὺν τῶν κυριωτέρων ὑψωμάτων τοῦ Παγγαίου, καὶ τοῦτο ὅπως ἀργότερον γίνουν κυρίαρχοι, ἐὰν ἐπετύγχανεν ἡ ἐπιχείρησις των, νὰ καταλάβουν τὴν παραλίαν Ὀρφανοῦ—Ἐλευθερῶν. Ἅμα τῇ ἀφίξει τοῦ Ἑλληνικοῦ πυροβολικοῦ ἡ μάχη ἐγενικεύθη καθ' ὅλην τὴν προχθεσινὴν ἡμέραν. Τὸ πυροβολικὸν μετέσχε τῆς μάχης, ὑπάρχουν δὲ πληροφορίαι ὅτι οἱ κρότοι τῶν ὁμοβρονταῖων αὐτοῦ ἠκούοντο ὑπὸ τῶν πολεμικῶν μας ἄτινα περιεπολοῦν ἔξωθι τοῦ κόλπου Καβάλλας—Δεδεαγάτς.

Ἄλλη προέλασις.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν ἀνωτέρω, ἑτέρα δύναμις Βουλγαρικοῦ στρατοῦ προελάσασα ἐκ τῆς περιοχῆς τῆς Νιγρίτης ἐντεῦθεν τοῦ Σιρυμόνος καὶ τῆς λίμνης Ἀχινοῦ, χωρὶς νὰ συναντήσῃ Ἑλληνικὸν στρατὸν, ἔφθασε μέχρι τῆς νοτιοδυτικῆς πλευρᾶς τοῦ ὄρους Φλαμπουρίου εἰς τὸ χωρίον Σωχὸν κείμενον εἰς τὸ αὐτὸ παράλληλον ὕψος πρὸς τὴν Λιγκοβάσην, ὁπόθεν διέρχεται ἡ πρὸς Θεσσαλονίκην ἐκ Σερρῶν δημοσία ὁδός, τῆς ὁποίας τὸ μῆκος ἐκεῖθεν μέχρι Θεσσαλονίκης εἶνε μικρότερον τῶν 50 χιλιομέτρων.

Ἐκ τοῦ Σωχοῦ δήκει ὁδὸς ἡμιονικὴ μέχρι Λαγκαδᾶ, ὁπόθεν ἄρχεται ἑτέρα δημοσία ὁδὸς πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἐκ Σωχοῦ μέχρι Λαγκαδᾶ ἡ ἀπόστασις εἶνε 20 χιλιομέτρων περίπου, ἐκ Λαγκαδᾶ δὲ μέχρι Θεσσαλονίκης 14 χιλιομέτρων.

Οἱ Σέρβοι κατὰ τῶν Βουλγάρων.

Ἐξ Ἀθηνῶν ἀγγέλλεται ὅτι σῶμα Βουλγαρικοῦ στρατοῦ προσπαθῆσαν νὰ κατέλθῃ ἐκ Γευγελῆς, ἠμποδίσθη ὑπὸ τῆς Σερβικῆς φρουρᾶς ἥτις ἐδήλωσεν ὅτι ἐὰν οἱ Βούλγαροι θελήσουν νὰ ἐπιμείνουν ὅπως κατέλθουν, θὰ ἐξεθυοῦν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀντιτάξουν καθ' αὐτῶν βίαν.

Διπλωματικὴ κίνησις

Πάντα τὰ ἐν λόγῳ γεγονότα ἀπὸ τῆς 9 Μαΐου κρατοῦσιν ἐν κινήσει τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης, συνεννοήσεις δὲ διεξήγοντο μεταξὺ τῶν πρεσβευτῶν τῶν Δυνάμεων καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Τὴν 9ην π. μ. ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτὴς τῆς Ρωσσίας μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καὶ παρέμεινε παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ μέχρι τῆς 10ης καὶ 1)2 π. μ.

Ἡ μακρὰ αὕτη συνδιάλεξις ἦτο σχετικὴ πρὸς τὰς Ἑλληνοβουλγαρικὰς συγκρούσεις.

Διαμαρτυρία πρὸς τὴν Βουλγαρίαν.

Ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν ληφθεῖσαν ἀπόφασιν ἐν νυκτερινῷ ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τῆς προχθὲς διεμαρτυρήθη πρὸς τὴν Βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν. Τὸ περιεχόμενον τῆς διαμαρτυρίας ταύτης ἀγνοεῖται. Ἐλέγετο ὅμως ὅτι ὁ κ. Πανᾶ: ἐνεπάλη νὰ τιμωρήσῃ προθεσμίαν, ἥτις λήγει, κατὰ τὴν δι δοσιν ταύτην σήμερον τὴν 11ην π. μ. Διὰ τῆς διακοινώσεως ταύτης, κατὰ τοὺς μὲν ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις προσκαλεῖται νὰ δεχθῇ ὁρο θετικὴν Δράμα καὶ ἡ Καβάλλα, κατὰ τὰς δὲ προσκολεῖται νὰ διατάξῃ τὰ στρατεύματά της νὰ ἐγκαταλίπουν τὰ καταληφθέντα μέρη.

Ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη.

Ἐπίσης ἐλέγετο χθὲς ὅτι ὑπεγράφη ἡ Ἑλληνοσερβικὴ συνθήκη, διὰ τῆς ὁποίας παραχωροῦνται εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ Σέρραι, ἡ Καβάλλα καὶ ἡ Δράμα, ἀλλ' αἱ διαδόσεις αὗται δὲν ἐβεβαιοῦντο καὶ ἐπισήμως.

Τὴν εἴδησιν περὶ ὑπογραφῆς τῆς Ἑλληνοσερβικῆς συνθήκης ἐπιβεβαιοῖ καὶ ὁ κ. Μπάουτσερ διὰ τηλεγραφήματός του ἐκ Σόφιας πρὸς τοὺς «Τάϊμς». Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, αἱ ὁποῖαι εἶνε Βουλγαρικῆς πηγῆς, ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζει εἰς τὴν Σερβίαν τὴν ἀπὸ τῆς λίμνης Ἀχρίδος ἀρχομένην ὀροθετικὴν γραμμὴν καὶ τὴν κατοχὴν παρ' αὐτῆς τῶν πόλεων Ἀχρίδος τοῦ Περλεπὲ καὶ τοῦ Μοναστηρίου, ἡ δὲ Σερβία ἀναγνωρίζει εἰς τὴν Ἑλλάδα δικαιώματα κατοχῆς, ἐπὶ Βοδενῶν, τῶν Σερρῶν, τῆς Δράμας καὶ τῆς Καβάλλας.

Ἀθῆναι, 27.—Μοῖρας τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου παραπλεούσης εἰς Θάσον, οἱ Βούλγαροι ἐκανονιοβόλησαν ἐκ Καβάλλας τὸν «Ἀβέρωφ» διὰ συμπυροκροτήσεων τῶν τοπομαχικῶν ἐπακτίων τηλεβόλων.

Ὁ «Ἀβέρωφ» οὐδεμίαν ὑποστὰς ζημίαν, ἀπῆλθεν ν' ἀπαντήσῃ.

Ἀθῆναι, 27.—Ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Σερβικὸς στρατὸς τοῦ Μοναστηρίου διετάχθη ὅπως ἀνάγκης διδομένης βαδίσῃ ἐναντίον τῶν Σερρῶν.

Ἀνακοινωθὲν διὰ τὴν λογοκρισίαν.

Εἰς τὸ Τηλεγραφεῖον Ἀθηνῶν εἶχε δοθῇ κατ' ἐντολὴν τῆς Κυβερνήσεως τὸ κάτωθι ἀνακοινωθὲν διὰ τὴν λογοκρισίαν τῶν τηλεγραφημάτων τῶν ἀποστελλομένων εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικόν.

«Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ στόλος διετάχθη νὰ ἐνεργήσῃ. Ἡ Κυβέρνησις πέποιθεν ὅτι οἱ νέαι συγκρούσεις καίπερ λίαν ὀδυραί, ἔχουν τοπικὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διεμαρτυρήθη δι' αὐτάς. Ὁ Βασιλεὺς μεταβαίνει εἰς Τσάγεζι διὰ νὰ μάθῃ πιρὰ τοῦ στρατηγοῦ κ. Μανουσογιαννάκη τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων καὶ ἐπιτύχῃ, εἰ δυνατὸν, διὰ συνεννοήσεως τῶν δύο στρατηγείων τὴν πρόληψιν ἐπαναλήψεως συγκρούσεων διὰ καθορίσεως οὐδετέρας ζώνης μεγάλου πλάτους.»

—Ἓν τηλεγράφημα τοῦ κ. Στῆβενς.

Ὁ ἐν Ἀθήναις Ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» τοῦ Λονδίνου κ. Στῆβενς ἐτηλεγράφησεν εἰς τὴν ἐφημερίδα του, ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπανέκτησαν τὰς βορείας τῆς Θεσσαλονίκης καὶ παρὰ τὸ Παγγαῖον θέσεις των. Τὸ τηλεγράφημα ἐθεωρήθη ὑπὸ τῆς λογοκρισίας καὶ ἐνεκρίθη ἡ ἀποστολή του.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

—Ἡ «Μὶρ» καὶ ἡ συμμαχία.

Ἡ ἡμιεπίσημος βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Μὶρ» γράφει, ὅτι καθ' ὃν τρόπον ἐνήργησαν οἱ σύμμαχοι, ἀπέδωκεν ἡ συμμαχία. Λέγει ὅτι ἐνῷ ἡ Βουλγαρία ἠδύνατο νὰ συμμαχήσῃ μετὰ μεγάλων Κρατῶν κατὰ τῆς Τουρκίας, δὲν τὸ ἔκαμε χάριν τῶν συμμάχων, οἵτινες ἕνεκα τούτου πρέπει νὰ τὴν σέβωνται.

Καταλήγουσα λέγει, ὅτι ἐξηντλήθη πλέον ἡ ὑπομονὴ τῆς Βουλγαρίας καὶ τὸ ποτήριον ἐξεχείλισε. Δὲν πταίομεν ἡμεῖς, προσθέτει ἂν ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Σερβία δὲν θέλουν νὰ ἐννοήσουν ὅτι ἔχουν συμφέροντα ὅπως διατηρηθῇ ἡ συμμαχία.

Σ. Σ. Ἡ «Μὶρ» ἡμιεπίσημον ὄργανον τῆς Βουλγαρ. Κυβερνήσεως εἶχε τηρήσει μέχρι τοῦδε φιλόφρονα πρὸς τοὺς συμμάχους γλῶσσαν· ἡ ἀντιστροφὴ τῆς γλώσσης τῆς «Μὶρ» ἐμφαίνει καὶ τὴν πολεμικὴν μεταστροφὴν τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως.

—Βανδαλικὰ ἐπεισόδια.

Τηλεγραφῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν Λονδινείων «Καιρῶν» ἀγγέλλει ὅτι, κατὰ πληροφορίας ἃς ἔσχεν οὗτος ἐκ Ξάνθης, ἡ ἐκεῖθεν μεταφορὰ Βουλγαρικῶν στρατευμάτων καὶ πολεμεφοδίων πρὸς τὴν διεύθυνσιν Σερρῶν ἐξακολουθεῖ. Κατὰ τὸν αὐτὸν ἀνταποκριτὴν σιδηρομικαὶ ἅμαξαι κατάφορτοι ἀποσέλλονται πυκναὶ καθ' ἑκάστην ἐκ Ξάνθης καὶ ὅτι, ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τῶν σιδηροδρομικῶν ἁμαξῶν, ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις ἀναγκάζεται νὰ δεξιάσῃ τὴν μεταφορὰν καὶ δι' ὑποζυγίων, ἅτινα καταφέρνει παρὰ τῶν πολιτῶν.

Ἀνθελληνικαὶ ἐκδηλώσεις λαμβάνουσιν ἀδιαλείπτως χώραν ἐν Ξάνθῃ, κατὰ δὲ τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνταποκριτὴν τοῦ «Ἐσθνικοῦ Ταχυδρόμου» 12 Βούλγαροι ἐπελεύθησαν διὰ βίας τῇ 3ῃ Μαΐου εἰς τὸν ἐν Ξάνθῃ Σύλλογον Κωνσταντίνου, καὶ τὸν Μητροπολίτην Ξάνθης καὶ κατεπάτησαν μίαν εἰκόνα τοῦ κ. Βενιζέλου, ἥτις ἦτο ἀνηρτημένη ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Συλλόγου. Τὴν ἐπαύριον τοῦ ἐπεισοδίου οἱ Βούλγαρικαὶ ἀρχαὶ ἀπηγόρευσαν αὐστηρῶς τὴν ἐν τῇ πόλει ἀνύψωσιν ἑλληνικῶν σημαιῶν.

—Ἀποκλεισμὸς ἀτμοπλοίων ἐν Καβάλλα.

Εἰς τοὺς ναυτικοὺς κύκλους τοῦ Πειραιῶς ἐγνώσθη ὅτι πλεῖστα Ἑλληνικὰ καὶ ξένα ἐμπορικὰ ἀτμόπλοια καὶ φορτηγά, πλήρη φορτίων, παραμένουν ἐξωθι τῆς Καβάλλας μὴ δυνάμενα νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς τοῦ λιμένος, λόγῳ τοῦ ἀποκλεισμοῦ αὐτοῦ ὑπὸ τῶν αὐτόθι Βουλγαρικῶν ἀρχῶν.

Οἱ πλοίαρχοι τῶν ξένων ἀτμοπλοίων διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὰς ἀτμοπλοΐας των αἵτινες προέβησαν εἰς τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις παρὰ ταῖς οἰκείαις αὐτῶν Κυβερνήσεσι.

—Ἀπαλλαγὴ πλοιάρχων.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας 15 ἐκ τῶν κρατουμένων 30 ἐν ὅλῳ Ἑλλήνων πλοιάρχων ἰστιοφόρων ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν ἀρχῶν τῆς Καβάλλας ἀφέθησαν ἐλεύθεροι ἐπιβάντες τοῦ ἀνιχνευτικοῦ «Ἱέρακος».

Ἡ ἀπόλυσις αὐτῶν ἐγένετο κατόπιν παραστάσεων τοῦ κυβερνήτου τοῦ «Ἱέρακος» πρὸς τὸν Βούλγαρον κυβερνήτην τῆς Καβάλλας.

Οἱ λοιποὶ πλοίαρχοι ἐκρατήθησαν κατηγορουμένοι, ὡς ἰσχυρίζονται αἱ Βουλγαρικαὶ ἀρχαί, δι' ἐγκληματικὰς πράξεις λαβούσας χώραν ἐντὸς τῆς Βουλγαρικῆς περιφερείας.

Ἡ κράτησις καὶ φυλάκισις τῶν ὡς ἄνω πλοιάρχων ἐγένετο γνωστὴ ὑπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν συλληφθέντων ἰστιοφόρων, ἅτινα ἀφέθησαν ἐλεύθερα εἰς τὸν κυβερνήτην τοῦ ἀνιχνευτικοῦ «Ἱέρακος», ὅστις κατόπιν ἐντολῆς τοῦ στολάρχου κ. Κουντουριώτου προέβη εἰς τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀπελευθερώσεως αὐτῶν παρὰ τοῦ Βουλγάρου διοικητοῦ.

Θεσσαλονίκη, 25.—Ἡ μάχη τῆς Βουλιστὰς ἔπαυσε τὴν ἑσπέραν τῆς 22. Τὴν 23 δύο βουλγαρικαὶ ταξιαρχίαι προσέβαλον ἑλληνικὴν ταξιαρχίαν ἐν Σεμμελτὸν ἀλλ' ἀπεκρούσθησαν. Ἔκτοτε ἡσυχία ἐπικρατεῖ. Οἱ Ἕλληνες ἀπώλεσαν 250 νεκροὺς καὶ τραυματίας κατὰ τὰς τελευταίας μάχας.

Σόφια, 45.—Ἡ δημιουργηθεῖσα κατάστασις διὰ τῶν διχογνωμιῶν τῶν Συμμάχων εἶνε κρισιμωτάτη, ἡ δὲ ὕπαρξις Ἑλληνοσερβικῆς συμμαχίας κατὰ τῆς Βουλγαρίας δὲν εἶνε πλέον μυστήριον. Ὑπάρχει φόβος ὅτι ἐὰν ἡ Ρωσσία δὲν ἐπέμβει τὰ πράγματα θὰ λάβωσι χειροτέραν τροπὴν, ὥστε νὰ καθίσταται ἀδύνατος πᾶσα διευθέτησις.

ΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

—Τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια.

Ὁ κ. Κλεμανσὸ ἐν τῷ «Ἐλευθέρῳ Ἀνθρώπῳ» γράφει, ὅτι εὐδόλως δύναται τις νὰ ἐκπλαγῇ, διότι ἡ Γαλλία ὑποστηρίζει δραστηρίως τὰς ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος. Δέον τοὐναντίον νὰ ἐλπίζηται, ὅτι ἡ Γαλλία δὲν θὰ μείνῃ μόνη πρόμαχος δικαιοτάτου ἀγῶνος. Ἡ Ρωσσία καὶ ἡ Ἀγγλία θὰ ἐνισχύσωσι τὰς προσπαθείας αὐτῆς.

—Αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς τὸν Παρισινὸν «Κῆρυκα τῆς Νέας Ὑόρκης», αἱ Δυνάμεις συζητοῦσιν ἤδη πρότασιν, καθ' ἣν ἅπασαι αἱ νῆσοι τοῦ Αἰγαίου θέλουσιν ἀποτελέσῃ ἀνεξαρτήτων Ἡγεμονίαν ὑπὸ τὴν ἐπικυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, ὡς δηλαδὴ ἦτο ἡ Κρήτη μέχρι τοῦδε. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος θέλει ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ τὸν Γενικὸν Διοικητὴν τῶν Νήσων. Τὸ αὐτὸ ὅμως τηλεγράφημα προσθέτει ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν Νήσων ἐπιμένουσιν εἰς τὴν ἕνωσιν αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

—« Ὁ Ἀβέρωφ ».

Ὁ Αὐστριακὸς ὑποναύαρχος Μιρὸ δημοσιεύει εἰς τὸν «Ν. Ε. Τύπον», ἐν ἐπιφυλλίδι, μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «Γεώργιος Ἀβέρωφ». Τονίζει ἐν αὐτῇ ὅτι μικρὰ αἴτια ἔσχον κατὰ τὸν Βαλκανοτουρκικὸν πόλεμον μεγάλα ἀποτελέσματα καὶ καταδεικνύει δι' ἐπιχειρημάτων ὅτι ἅπαντα τ' ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου ὀφείλονται, παρὰ πᾶσαν σοφιστείαν, εἰς τὴν νικηφόρον δρᾶσιν τοῦ «Γ. Ἀβέρωφ».

—Τὸ στενὸν τῆς Κερκύρας.

Ὁ ναύαρχος Μπέτολο, πρώην ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἐδήλωσεν ἐν συνεντεύξει ὅτι ἡ Ἰταλία ὀφείλει παντὶ σθένει νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατοχὴν τῆς Ἠπειρωτικῆς ἀκτῆς ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου Στύλλος μέχρι τῶν Ἁγίων Σαράντα, διότι τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἀδριατικῆς περιεχόμενον εἰς χεῖρας τῆς Ἑλλάδος, θὰ ἐξεπειλεν τὴν στρατηγικὴν ἀξίαν τοῦ Βριντησίου καὶ τῆς Αὐλῶνος.

—Ἡ διανομὴ τῶν νέων κτήσεων.

Ἐν τῇ Λονδινείῳ «Πὰλ-Μὰλ» ἐδημοσιεύθησαν οἱ κατωτέρω ἀριθμοί, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ποία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Βουλγαρικῆς καὶ τῆς Ἑλληνοσερβικῆς προτάσεως, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διανομὴν τῶν κατακτηθεισῶν χωρῶν μεταξὺ τῶν τεσσάρων συμμάχων.

Κατὰ μὲν τὴν πρότασιν τῆς Βουλγαρίας ἡ Ἑλλὰς θὰ ἔχῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἔκτασιν 76,000 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων, ἡ Σερβία 75,000, ἡ Βουλγαρία 183,000 καὶ τὸ Μαυροβούνιον 16,000. Κατὰ δὲ τὴν Ἑλληνοσερβικὴν, ἡ Ἑλλὰς θέλει ἔχῃ ἔκτασιν 92,000 τετρ. χιλ., ἡ Σερβία 85,000, ἡ Βουλγαρία 157,000 καὶ τὸ Μαυροβούνιον 17,000.

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ὅλοι οἱ κερδίσαντες ἀριθμοί.

Κατὰ τὴν δευτέραν κλήρωσιν τοῦ λαχείου τοῦ Στόλου ἐξήχθησαν κατὰ σειρὰν οἱ ἑξῆς ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὰ ἐναντι σημειούμενα ποσά:

37,090	Δρ.	80,000
68,931	»	20,000
86,855	»	2,500
73,229	»	2,500
93,050	»	1,000
91,819	»	1,000
66,465	»	1,000
13,956	»	1,000
93,562	»	1,000
64,736	»	1,000

Ἀκολούθως ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι 15 ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἀνὰ 400 δραχμὰς ἕκαστος:

45,075 44,289 60,229 17,336 94,013
84,515 37,647 03,821 13,929 96,971
76,999 34,050 06,345 67,622 68,291

Κατόπιν ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι 25 ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἕκαστος ἀνὰ 200 δραχμάς:

20,529 74,351 86,482 84,472 07,325
43,303 19,008 82,922 47,678 15,646
29,933 20,731 75,462 42,929 47,725
23,134 92,966 86,864 68,854 07,064
24,574 67,841 52,986 54,581 27,641

Τέλος κερδίζουν ἀνὰ 40 δραχμὰς ἕκαστος οἱ ἑξῆς ἀριθμοί:

69,411 99,094 33,437 98,925 13,637
02,085 94,711

Ἀνὰ 40 δραχμὰς ἐπίσης κερδίζουν πάντες οἱ λήγοντες εἰς 90.

Πάντες οἱ λήγοντες εἰς 931, εἰς 855, εἰς 229, εἰς 050, εἰς 819, εἰς 465, εἰς 956, εἰς 562 καὶ εἰς 736.

Πάντες οἱ λήγοντες εἰς 5075, εἰς 4289, εἰς 0329, εἰς 7336, εἰς 4013, καὶ εἰς 4515.

Σημειωτέον, ὅτι τὰ κέρδη ἀναγράφονται εἰς ἀκέραιον· ἑπομένως οἱ κάτοχοι μονοδράχμων γραμματίων κληρωθέντων δικαιοῦνται μόνον εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους, οἱ δὲ κάτοχοι διδράχμων εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἐπὶ τῆς ἔξωθι τοῦ τείχους Λευκωσίας λεωφόρου παρὰ τὸ ἄνοιγμα Ἁγ. Ἀντωνίου καὶ ἔναντι τοῦ προμαχῶνος «Παϊρακτάρη» πωλεῖται γήπεδον ἐκτάσεως 9 3)4 σκαλῶν, ἀνῆκον εἰς τὸν ἐκ Στροβόλου κ. Ἰωάννην χ: Λαζάρου εἴτε ὁλόκληρον εἴτε κατὰ τμήματα συμφώνως πρὸς κεχαραγμένον σχέδιον.

Οἱ βουλόμενοι ἂς ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν κ. **Γεώργ. Χ. Κούρην** Δικηγόρον ἐν Λευκωσίᾳ διὰ πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν καὶ διαπραγμάτευσιν.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤ. ΕΙΔΩΝ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ

Ι. Τ. ΛΟΙΖΙΔΟΥ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Νεωτάτη καὶ πλουσιωτάτη ἐξομίσθη ἐκ Ρωσσίας συλλογὴ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν εἰδῶν